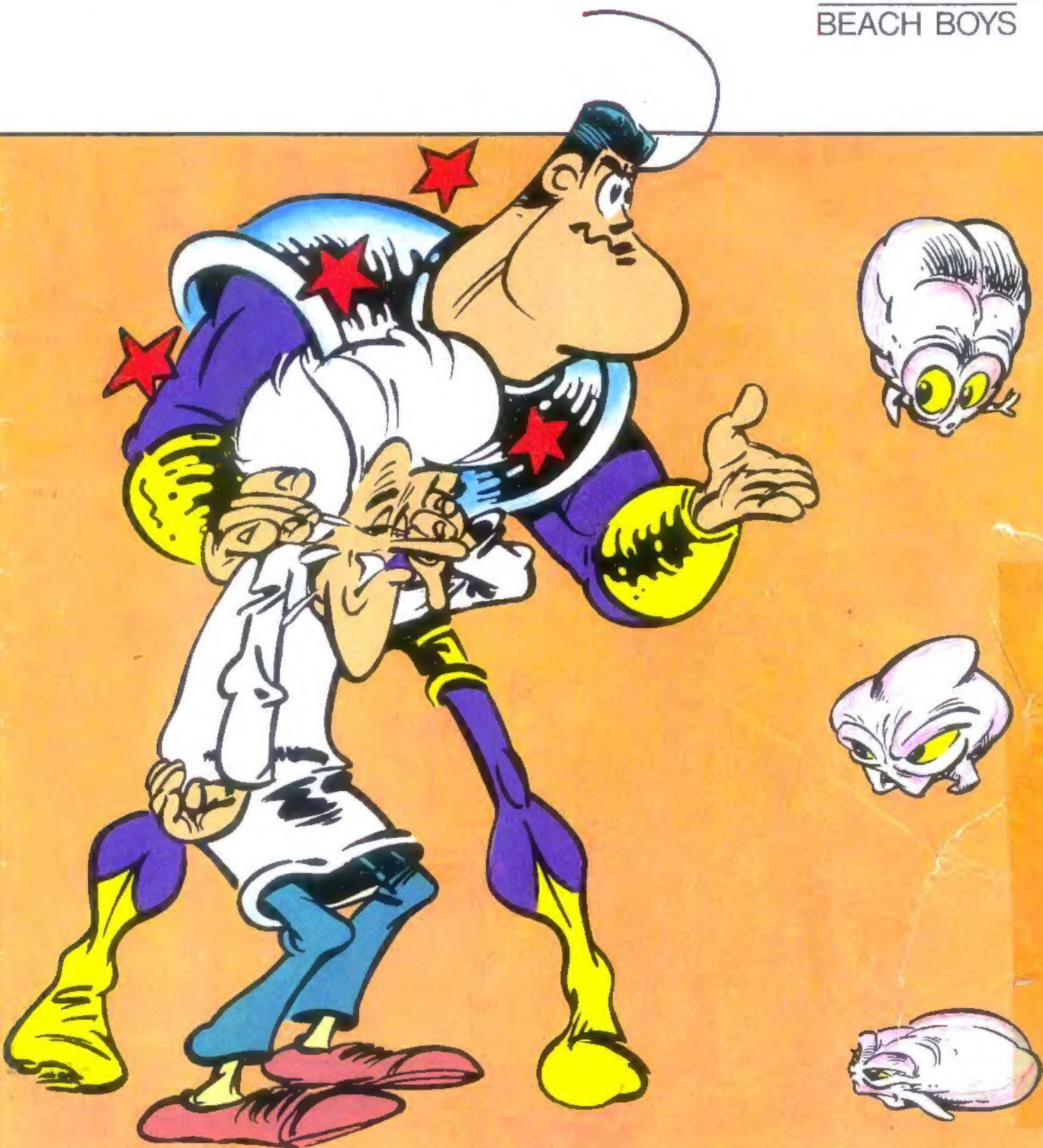

STRIPWEEKBLAD

POEP

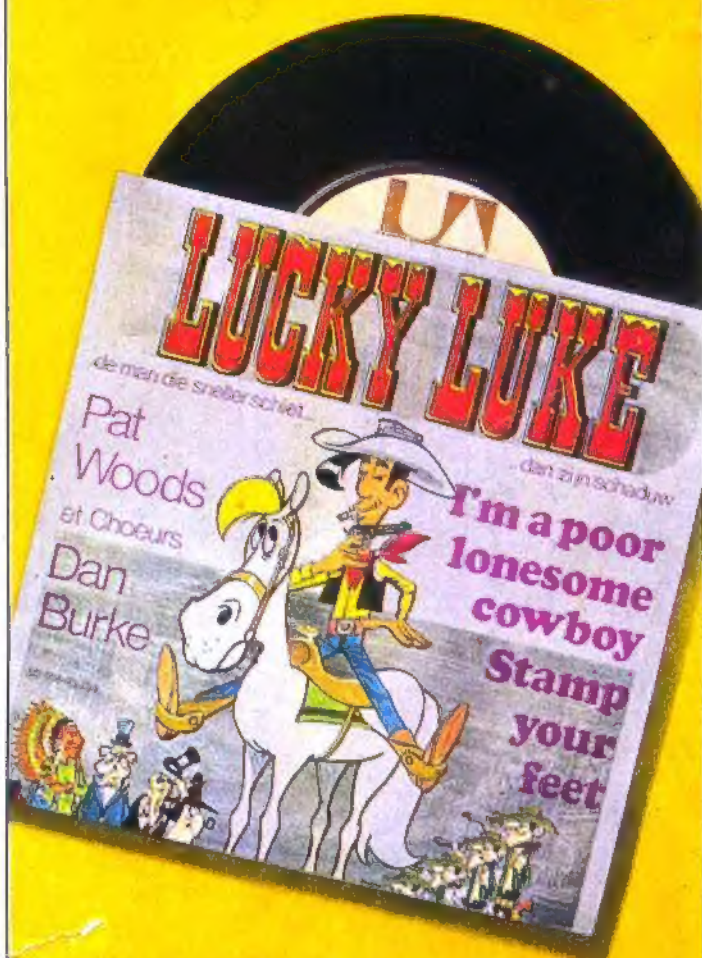
nr. 1
5 jan. 1973
prijs 90 cent

BLOOK:
de tellecten
COCCO BILL
DE GENERAAL
BEACH BOYS

Pep'm op voor Pep!

cadeau als je een nieuwe abonnee opgeeft

Zo'n Lucky Luke plaatje met twee geweldige hits uit de Lucky Luke film kado voor jou als je een nieuwe Pep-abonnee weet op te sporen. Gemakkelijk gedaan, hoor. Wie kan er nou zonder Pep? Er zijn genoeg lui die Pep graag zouden willen hebben, maar er niet toe komen een briefkaartje te sturen. Zeg dat jij dat graag voor hun wilt doen en je krijgt het grammofoonplaatje thuisgestuurd.

Pep toonaangevend stripblad

Abonneeprijs 75 cent per week of f. 9,75 per kwartaal (13 nrs.).

Met een briefje

Geef je nieuwe Pep-abonnee per briefkaart op of door middel van een briefje in een gesloten en als brief gefrankeerde envelop.

Zo de nieuwe abonnee opgeven:

Hier even om denken
Je moet zelf Pep-abonnee
zijn. Degene die je
opgeeft mag in de
afgelopen drie maanden
geen abonnee zijn geweest
en verplicht zich voor
tenminste een kwartaal.

De nieuwe abonnee is	Opgegeven door
Naam	Naam
Adres	Adres
Plaats	Plaats
Naam	Ik krijg een
Jongen/meisje	Lucky Luke
Geboortjaar	grammofoonplaatje
Adres	
Plaats	
Handtekening	

De briefkaart sturen naar: Pep • 1 • Postbus 400 Amsterdam

PEP POST

POSTBUS
6003
HAARLEM

REDACTIE

Maarten Boom
Jan van Erp
Cees de Groot
Frits van der Heide
Hans Keeris
Jan de Rooij
Marijke Scholten
Anneke van Wissen
Sander Wijman

VASTE

MEDEWERKERS

Henk Albers
Dino Attanasio
Bert Baakman
John Bakker
Claire Bretecher
Gideon Brugman
Yvan Delparte
Robert Gigi
Julius de Goede
Jan van Haasteren
Lo Hartog van Banda
Frank Björn Jensen
Daan Jippes
Guus de Jong
Henk 't Jong
Fred A. Julsing
Rob Klasen
Tonny Koot
Hans Kresse
Marianne de Kruyff
Anton Kuyten
Martin Lodewijk
Willy Lohmann
Jos Looman
Norman MacDonald
Dick Matena
Jan Meulendijks
Herbert Meijer
Richard Pakker
Peter de Smet
Peter van Straaten
Albert Weinberg
Jan Wesseling
Rinus Wilms
Ger van Wulfen

Stripweekblad

PEP

een uitgave van
Oberon BV
postbus 6003, Haarlem
tel. 023-319200

Filmwereld

Vindt u niet dat u, nu u John Lennon, Paul McCartney en George Harrison hebt behandeld, ook RINGO STARR een beurt moet geven? „Ringo Starr en zijn filmwereld“. Die interviews vind ik erg goed, maar die tekeningen, ze zijn wel goed hoor, maar ze worden vervelend. Ze lijken ook allemaal te veel op elkaar. Nee, geef mij maar weer foto's, hoor! Omdat PEP een stripblad is, zal ik ook eens wat over de tekenaars zeggen. Ten eerste: Peter de Smet. Gewéééééldig, wat kan die tekenen! En zijn teksten vind ik ook erg goed! Daan Jippes zei in dat interview dat hij graag wilde dat men zijn poppetjes zou herkennen. Nou, dat is hem dan toch wel gelukt. Ik zie direct wanneer het tekeningen van hem zijn. Het kan natuurlijk ook zo zijn, dat alleen ik dat zo zie, maar dat lijkt me sterk. De tekenaar van Rob Palland vind ik erg „echt“ tekenen. Lucky Luke vind ik op het ogenblik slecht getekend, maar NOP is helemaal erg. De tekst is ook niet leuk. Nee, geef mij dan maar het werk van Peter de Smet! Mijn complimenten heb je, Peter! Mare... dat van Ringo Starr, kan dat...?

L. Joosten, Dordrecht

Voorlopig geven we Ringo geen beurt. We hebben het te druk met de poppetjes.

Mijnen

Ik vind uw blad mieters goed. Ter zake nu: ik vind ALLE strips even goed, behalve Rosie Geur en Manus Gein, die strip is gewoon kinderachtig! Zou u een uithaler willen plaatsen van mijnen? Kolenmijnen, goudmijnen, zandmijnen, zilvermijnen enzovoort. Ik vond die edelstenen-uithaler beregoed. Ik ben acht jaar en lees PEP nu al twee jaar.

Ingmardag Wallenburg,
Amsterdam

Zijn landmijnen ook goed?

Losse nummers 90 cent, verkrijgbaar bij boekhandel, supermarkt en warenhuis.

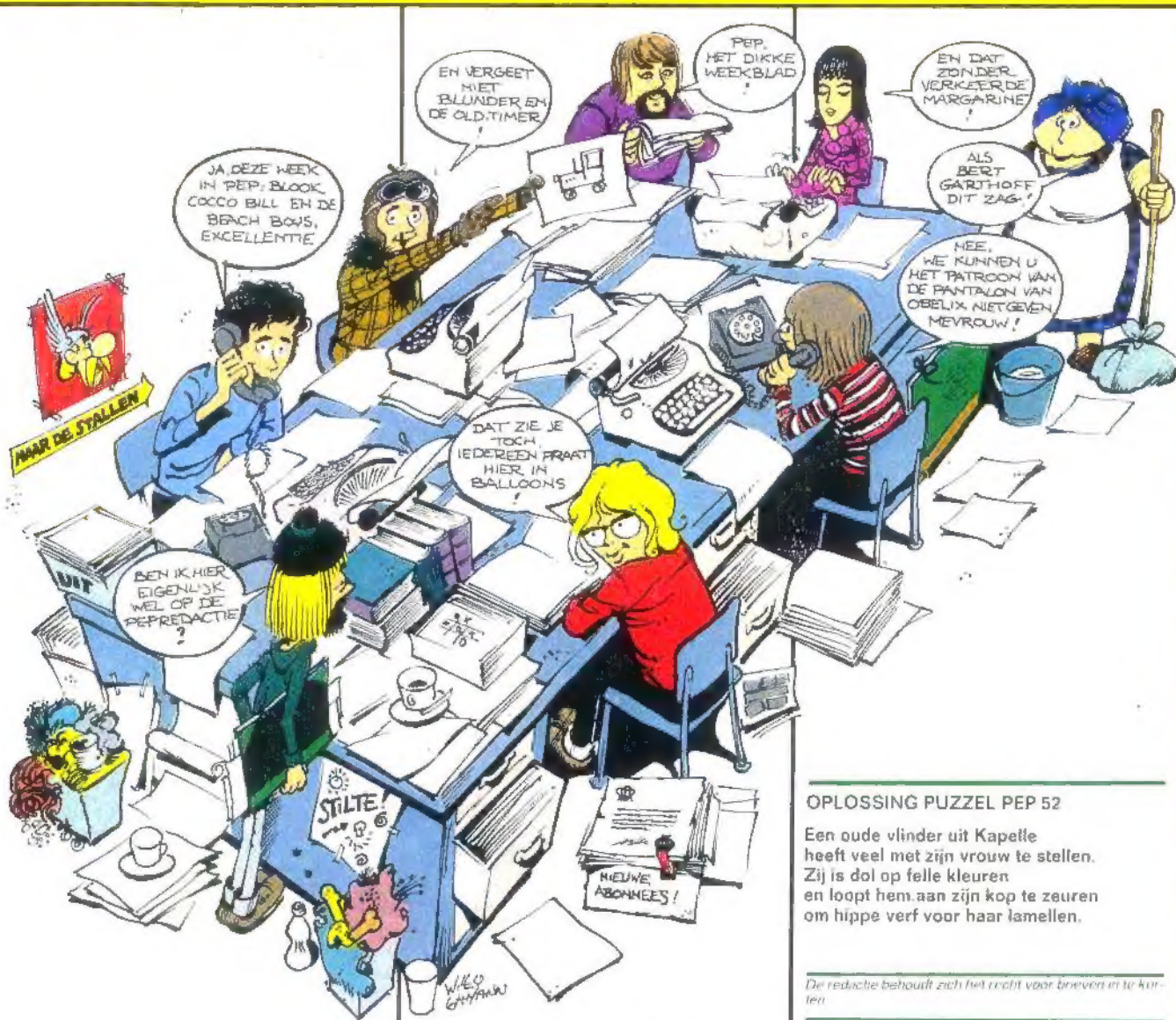
Abonnementen 75 cent per week of f. 9,75 per kwartaal (13 weken). Prijzen aan consumenten buiten Nederland worden op aanvraag verstrekt.

Betalingen: Wie het blad per post ontvangt, krijgt voor de betaling een stortings/acceptatiekaart toegezonden. Kort het blad via de bladverkoop/wederverkoop, dan kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem worden geregeld.

Adres en telefoonnummers voor inlichtingen enz. Voor postabonnees: Afdeling Postabonneementen PEP, postbus 260, Haarlem, telefoon 023-319200. Voor abonnees die het blad via de bladverkoop/wederverkoop ontvangen: PEP, postbus 497, Amsterdam, telefoon 020-79-9785.

Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan Afdeling Postabonneementen (zie inlichtingen) of aan de bladverkoop/wederverkoop. Advertenties: Admedia N.V., postbus 7002, Amsterdam, telefoon 020-44-3744. Agency for Canada Dutch Magazine and Book Import Cy, Wilby.

OPLOSSING PUZZEL PEP 52

Een oude vlinder uit Kapelle heeft veel met zijn vrouw te stellen. Zij is dol op felle kleuren en loopt hem aan zijn kop te zeuren om hippe verf voor haar lamellen.

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten

Slecht

Hoe kan PEP ineens zo slecht worden? Kijk maar eens de Pep door: Betty Boop 6, Engelbert 9, Asterix 9, Joris P.K. 5, Luc Orient 7, De Macaroni's 7, Maxmagnus 5, Bernard Voorzichtig 5, Lucky Luke 8. Maar vaak is de uithaler bijzonder goed.

Dick Verhaagen, Paramaribo

Zes voldoende. Wat klaag je eigenlijk?

Greg

Wat is de naam en de nationaliteit van Greg? En waarom staat Olivier Blunder niet elke week in PEP? Complimenten voor de strips Wellington Wish, Agent 327, Bernard Voorzichtig en Joris P.K.

Marco van Geffen, Zevenaar

Michel Greg, Belg, te veel van het goede, bedankt

Druppeltjes

Hartelijk bedankt voor de nieuwe strip van Knut Andersen, maar het is wel jammer dat hij zo snel is afgelopen. Komt hij weer? En waarom zijn er bij professor Balthasar allemaal druppeltjes bijgetekend?

Johan Smit, Nijverdal

Ja — het is een waterige strip — We hebben liever Knut

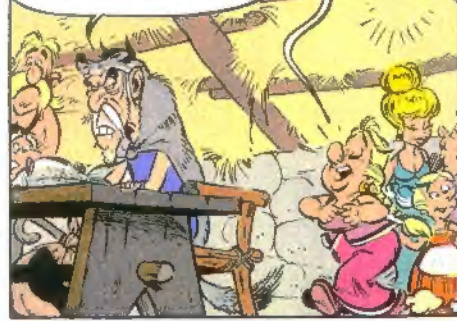

Asterix

BIJ BORVO, DE GOD VAN DE BRONNEN, EN DAMONA, GODIN VAN BELENOS, WEET WAT, IK ZEG JULLIE DAT DE HEMEL NIET NAAR BENEDEN ZAL VALLEN EN DAT NA REGEN, ZONNESCHIJN ZAL KOMEN...

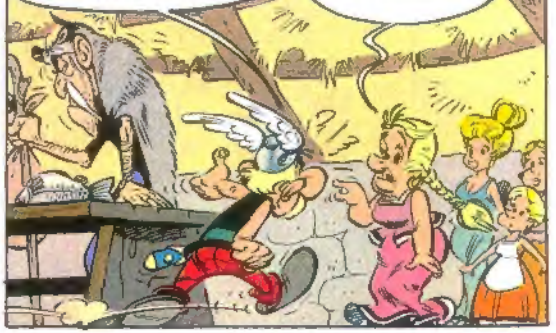

AH! WAT EEN OPLUCHTING!
OOK VOORZIE IK ONENIGHEID...

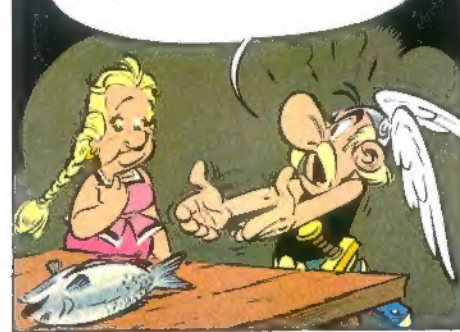

NONSSENS! ALS PANORAMIX ER WAS, ZOU HIJ JE ZEGGEN DIE BEDRIEGER NIET TE GELOVEN!

MAAR ASTERIX, DE VIS HEEFT GESPROKEN!

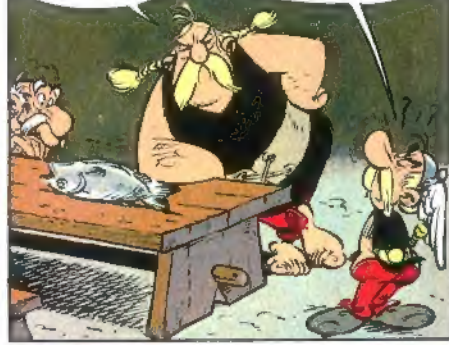

HET ENIGE WAT JE UIT DIE VIS KAN VOORSPELLEN, IS DAT DEGENE DIE HEM OP-EET, ZIEK ZAL WORDEN!

EN WAAROM DAN WEL ALS IK VRAGEN MAG?...

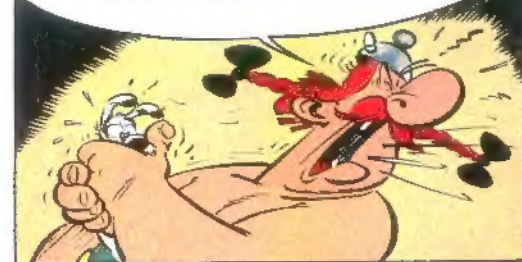
OMDAT-IE NIET VERS IS, DAAROM!

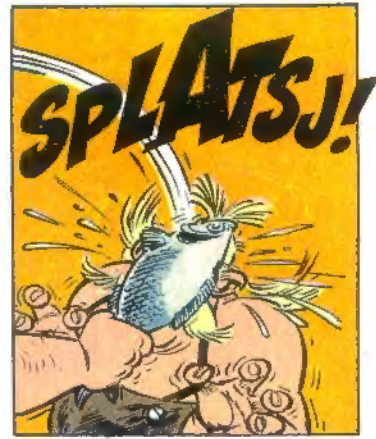
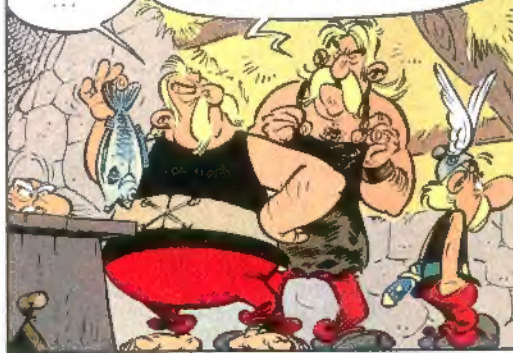
DE BERICHTEN DIE DOORKWAMEN, WAREN NIET BEPAALD SPARTELVERS, DAT IS WAAR... MAAR DE LEZING VAN DIE HOND DAAR ZAL BEVESTIGEN WAT IK...

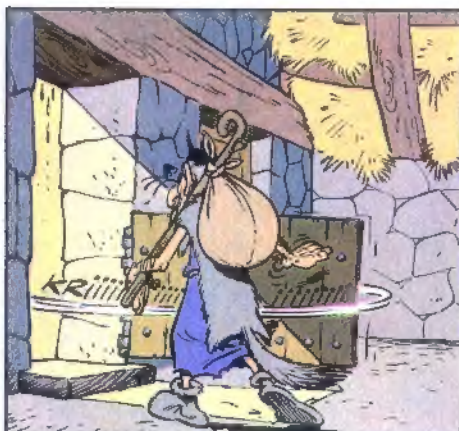
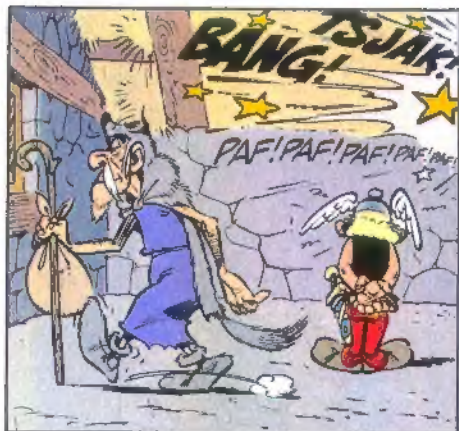
D'R HEEFT NOG NOOIT IEMAND ONS GELEZEN EN DAT ZAL OOK NIET GE-BEUREN OOK!!!

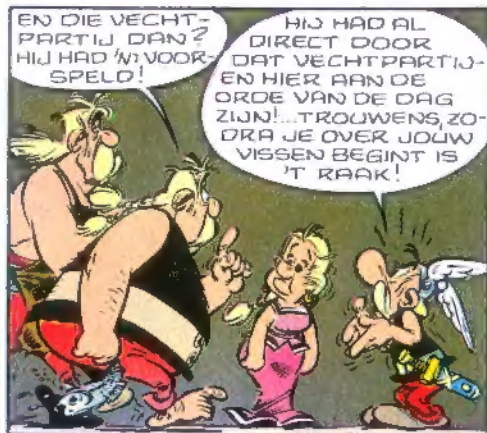
MIJN VIS NIET VERS...?
HIJ HEEFT GELIJK... NU WE 'M HEBBEN GELEZEN, MOET JE 'M MAAR GAUW DICHT-DOEN EN OPBERGEN...

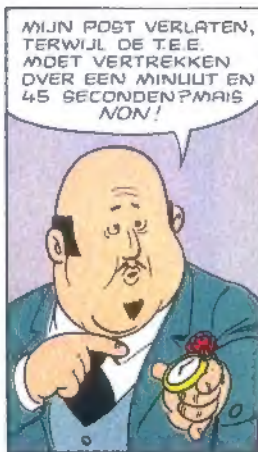

Dargaud SA 1972

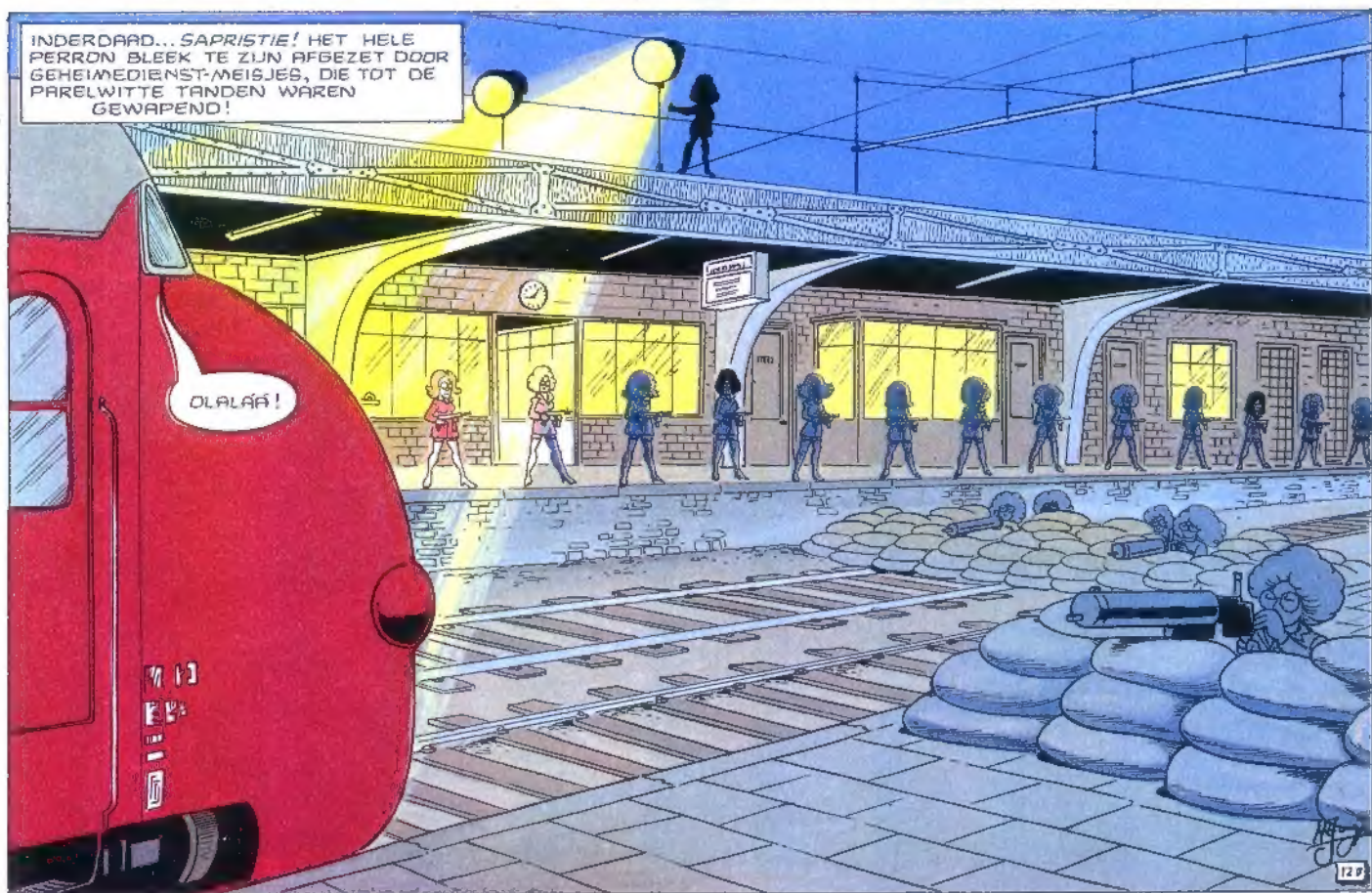
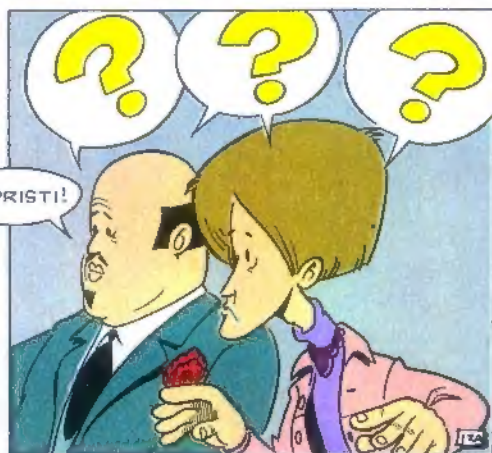
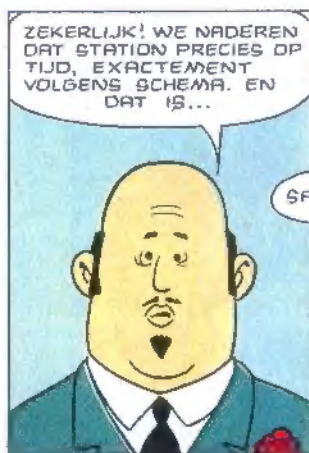
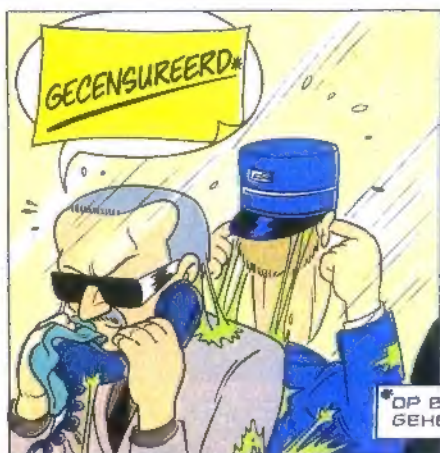
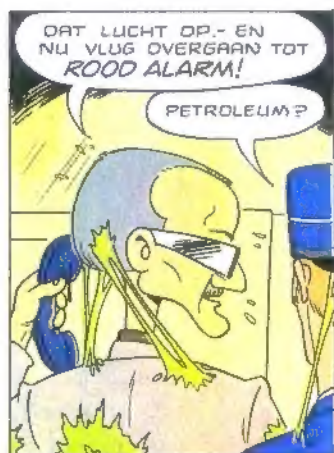

WORDT VERVOLGD

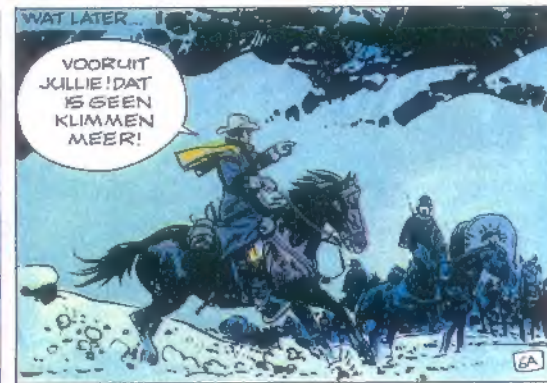

BLUEBERRY

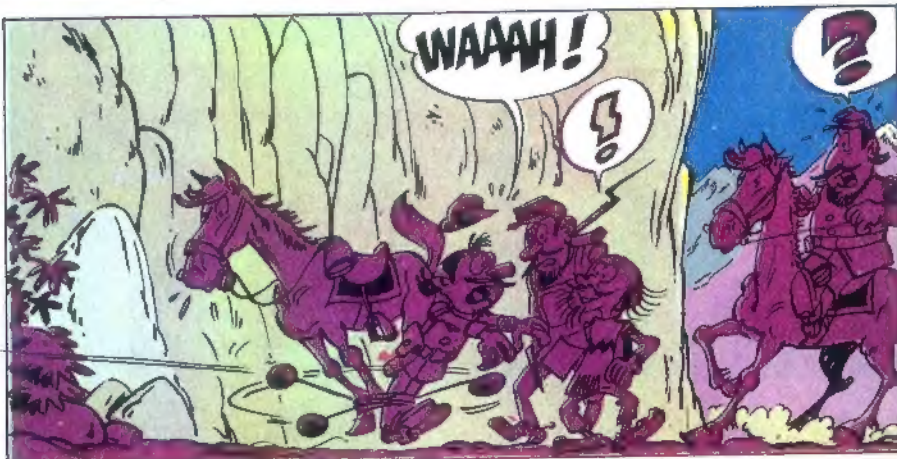
© Dargaud SA 1972

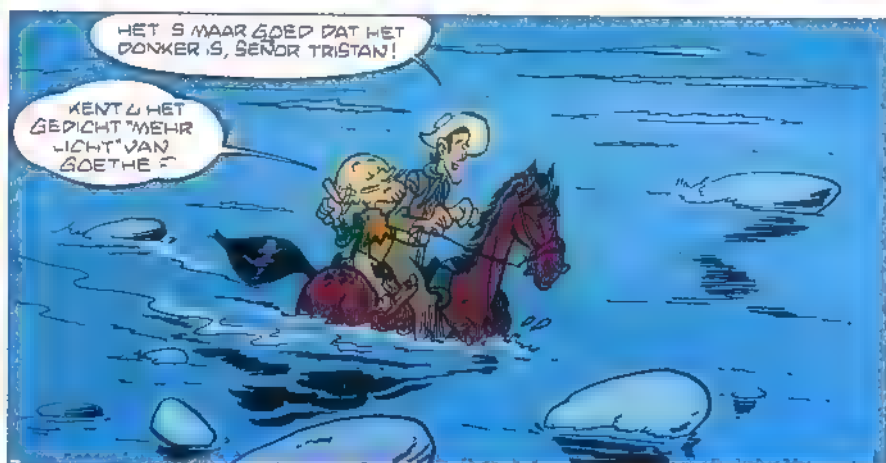
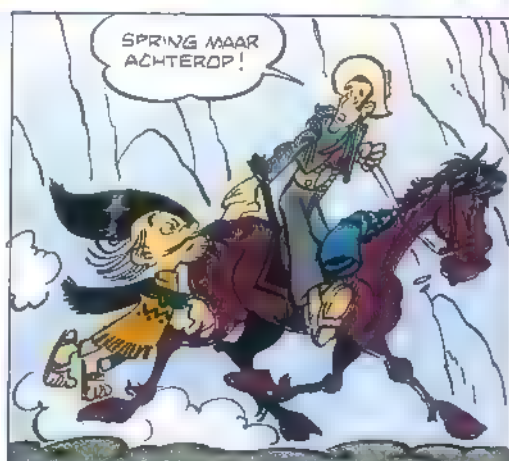
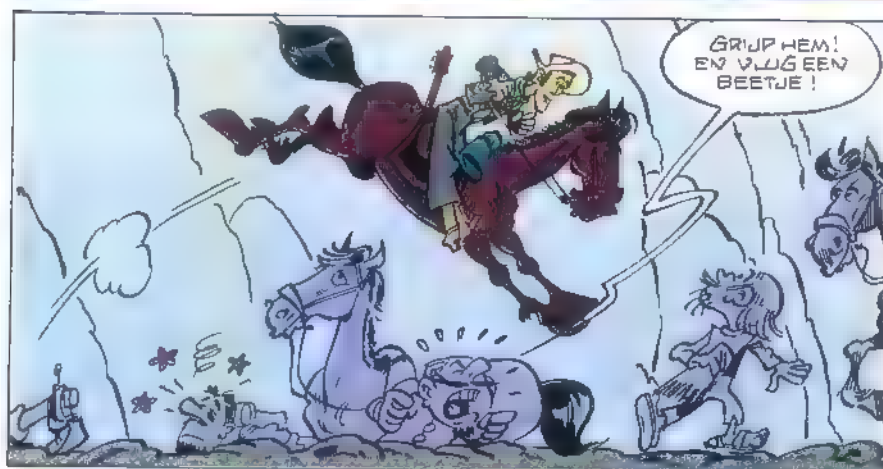
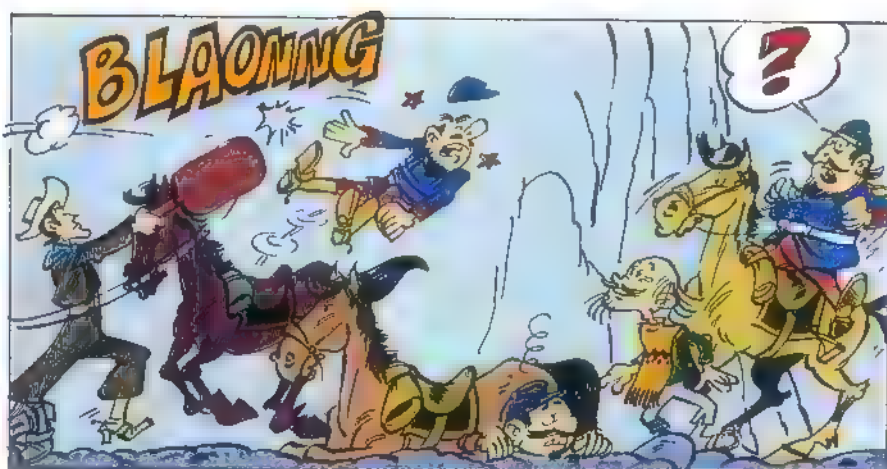
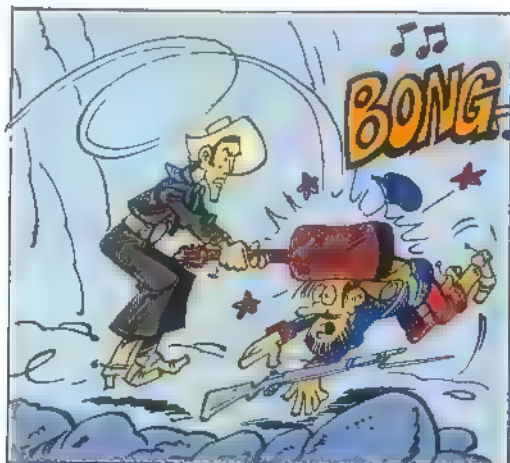
WORDT VERVOLGD

BANDONEÓN

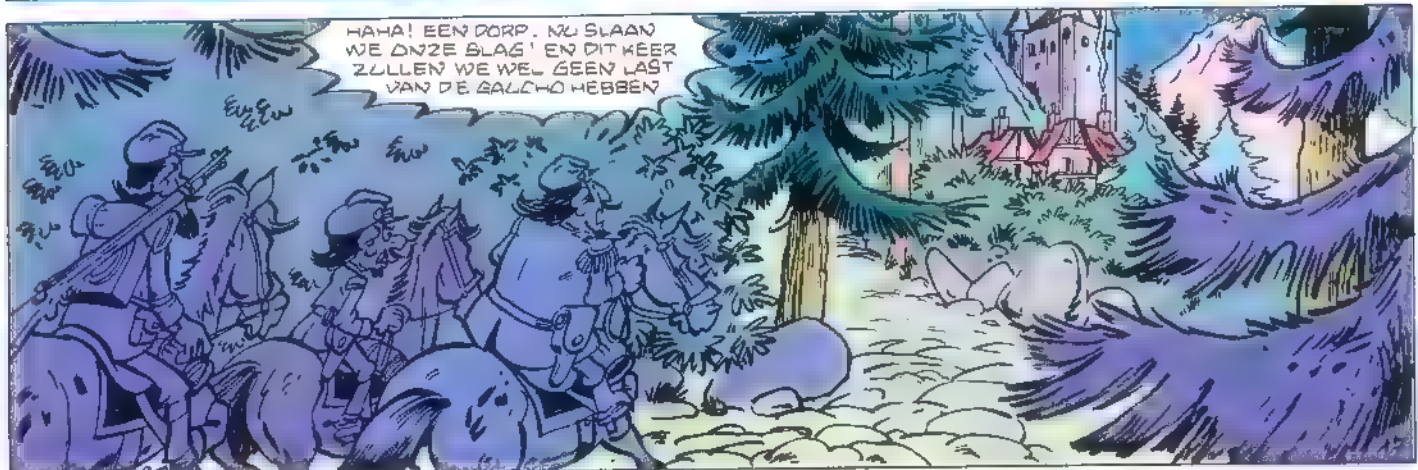
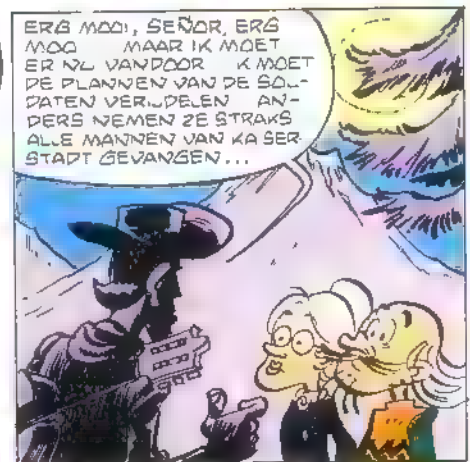
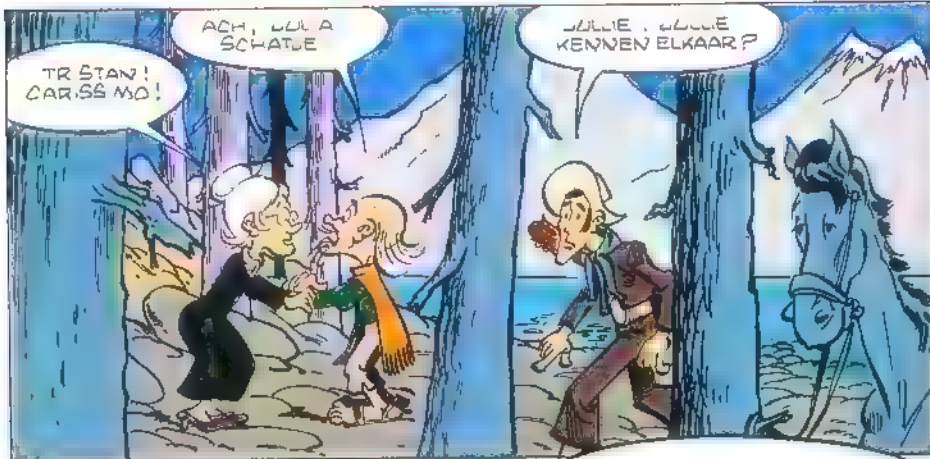

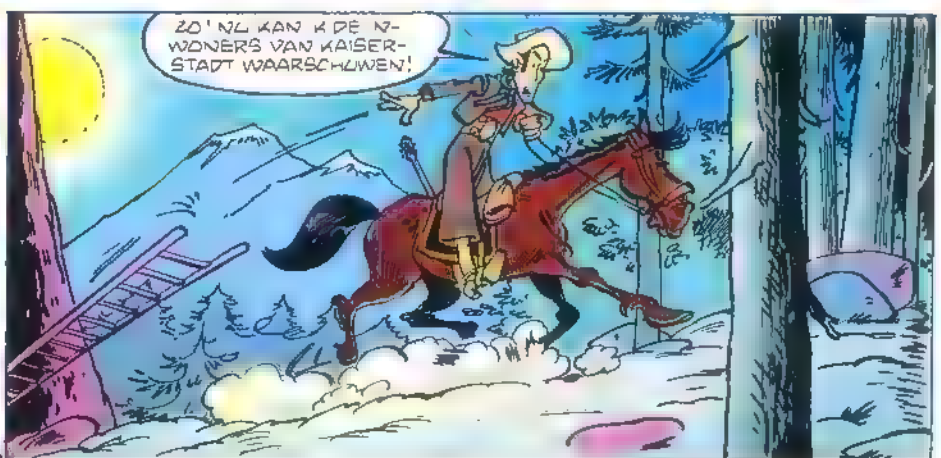
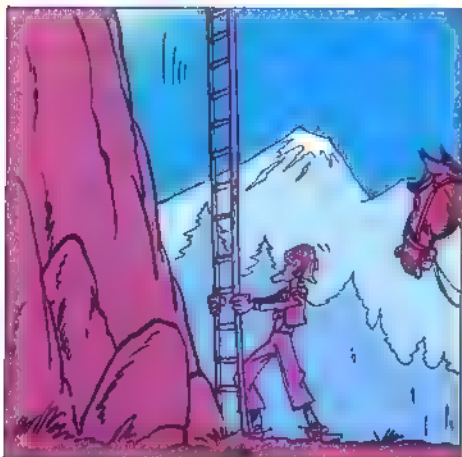
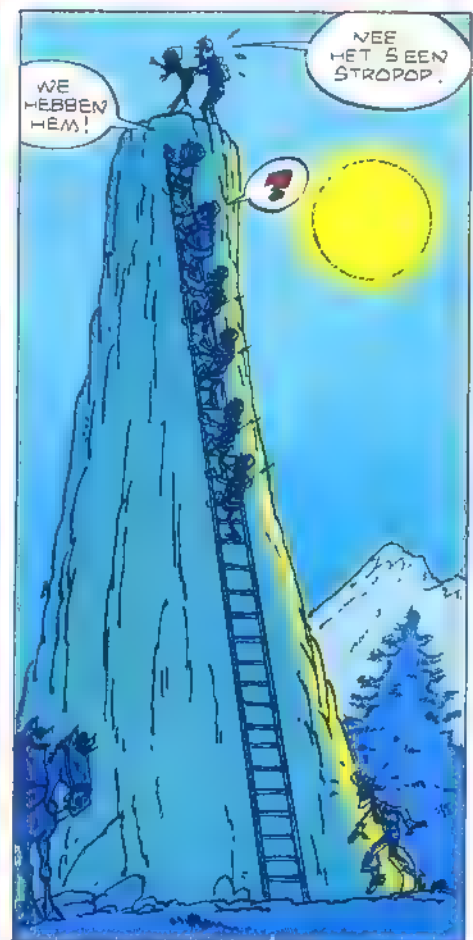
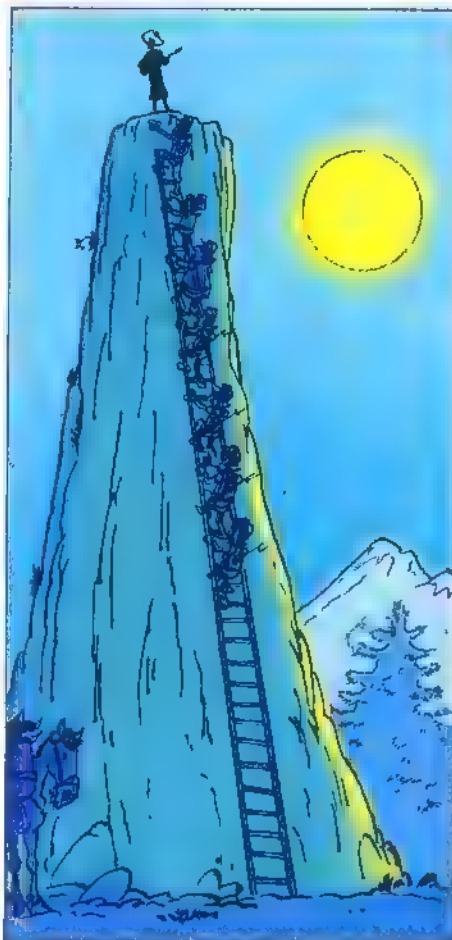

BANDONEÓN

cañon verona

WORDT VERVOLGD

DE KANOVAARDER

door Quint ill Jos Looman

deel
3

In de loop van de tweede dag begon Otto te bespeuren dat hij beoerd werd.

Hoe dat gevoel zo over hem kwam kon hij niet uitleggen.

Er waren geen duidelijke aanwijzingen. De man hield zich om de een of andere reden schuil in de omringende bosjes. Er was niets dat zijn aanwezigheid verraadde. En toch — Otto voelde hem in de buurt. Toen hij op zoek ging naar geschikt hout voor nieuwe spanten om de gebroken exemplaren te vervangen, zag hij in de modder van de rivieroever de diepe afdrücken van sandalen, maar hoe oud die waren viel moeilijk te schatten. Hij probeerde zijn paniek te onderdrukken en zo gewoon mogelijk te doen. Op de een of andere manier was het belangrijk dat de man niet zou weten dat Otto hem in de buurt wist. Waarom dat belangrijk was, kon Otto op dat moment niet goed uitleggen. Hij handelde instinctmatig.

Het idee dat de man hem voortdurend gade sloeg, verlamde Otto's Nachts bleef hij de monsteraf wakker, zijn zak antaarn en zijn bijl bij de hand, vastberaden om zo hard mogelijk toe te slaan als de man opdaagde. Maar de uren verstrekten en er gebeurde niets. Overdag keek hij te kens om zich heen, zo onverwachts mogelijk, maar nooit, nooit ving hij ook maar een glimp van zijn belager op. En toch wist hij voelde hij, dat de man vlakbij was. En wachtte.

De hitte was verstikkend en al het ongedierte kwam te voorschijn kruipen. Otto durfde de tent niet te sluiten uit angst overvallen te worden en dus zwermde de muggen in dichte wolken binnen. Het hele aangezicht werkte hij in de primitieve steunen die de gekraakte spanten moesten vervangen, en onafgebroken voelde hij de loerende blik in zijn rug. De aangebeschafte onderwijzer uit de grote stad veranderde in die dagen in een schichtgebarjaard, de ongeschoren en halfnaakt door het bos hield een bij, als moordwapen in zijn hand, bereid tot bloedig geweld. Hij gunde zich de tijd niet om zijn eten behoorlijk toe te bereiden en schrokte de inhoud van een bakje koud naar binnen, gehurkt voor zijn tent, zijn rood omrande ogen rusteloos in zijn ontvolde en verbrande gezicht.

De derde dag, toen de reparaties aan de kano eindelijk voltooid waren, beseftte hij waar de man eigenlijk op gewacht had. Hij beseftte dat met een schok. De rons van zijn situatie werkte als een koude douche. Drie uren had hij als een beest gewerkt om de kano weer in een enigszins bruikbare staat te krijgen door zelf spanten te hakken, ribben te snijden, onderdelen te lijmen. Hij had zijn vingers rauw genaaid om de scheuren in het stugge canvas dicht te krijgen. En al die tijd had de man op zijn doolie gemak in het bos liggen wachten tot hij klaar was met zijn reparaties. Om vast en zeker nu op te duiken en opnieuw boot proviand en kampeeruitrusting in te pikken. Het was precies iets voor deze natuurmens om zo te handelen. Logisch en praktisch, als je er geen been in zag om je met een klap de resultaten toe te eigenen waar een ander dagenlang voor gewoed had. De natuurnet. Het recht van de sterkste.

Wat moest hij doen? Otto probeerde koortsachtig na te denken. Er was in feite niets veranderd. Elk moment kon de sterkere de zwakke de nek omdraaien en wie zou hem dat belletten? Niemand zou het zelfs weten! De bij leek een futel wapen tegen die ijzersterke man. Otto wist dat alleen de vlucht hem kon redden. Hij dacht aan de gigantische bergbe-

woner en zag hem in gedachten weer bukken de egel oppakken en uit elkaar trekken, al kauwend op het rauwe vlees voordat hij het dier goed en wel gevild had. Tegen zo'n man viel niet te vechten.

Hij was een barbaar, die als een strikrover door het bos en over de heiligen sloop, een doeder zonder er zelfs maar bij stil te staan. Otto had een duidelijk beeld van de man, een zwarte schim, log en stil onder de stoffige bomen, die de bosdieren belaagde met zijn blote handen. Een heer of een wild zwijn zacht knorrend op zoek naar knippen, bessen of muren. Een lakomeke gewedenaar, die zich alles toeigende wat hem op de weg kwam en die zelfs geen benul van zijn eigen eenzaamheid had. God weet hoelang de man al zo alleen in deze wildernis leefde als een dier. En nu was die koddige kanovaarder zijn jachtterrein komen binnenvaren, een knouterige kampeerder die ook eens een paar dagen de natuurmens wilde afdwingen.

Aleen met een list zou Otto de man de baas kunnen worden. En Otto was inmiddels wijs genoeg om geen valse illusies te koesteren. Stiekem wegvaren was er niet bij. Zodra de man zag dat de kano gereed was, zou hij opdaken. Hij had geen haast — de tijd bestond niet voor hem — maar hij verloor geen minuut als hij het moment van handelen gekomen achtte.

Otto lag in zijn tent en berekende zijn kansen. Zijn slimheid tegen de kracht van de ander. De kano, de proviand en de kampeeruitrusting vormden de inzet. Het was de oudste en simpelste strijd die de mens kende.

Otto zag in dat hij een offer moest brengen. Hij sneed de derde nacht het vaste grondzeil uit zijn tent en begon een diep gat te graven. Alleen in zijn tent wist hij zich onzichtbaar voor de loerende blik van zijn belager, daar ergens buiten in het bos. Het graven in de harde grond vroeg veel van zijn krachten, maar hij werkte koortsachtig en bijna opgewekt. Na twee nachten van waken voelde hij zich vreemd licht in zijn hoofd, maar op de een of andere manier was hij over zijn slaap heen. En kon hij velder denken. In de vroege ochtend was het gat groot genoeg en hij liet er al zijn proviand alle kampeerspullen en het grondzeil in verdwijnen. De rugzak zelf vulde hij met aarde uit het gat.

Beverig en van de opgekropte spanning een beetje hysterisch kroop hij uit zijn tent en in het gruze licht van de nieuwe dag liep hij naar de kano. Hij ging aan het werk met zijn rug naar de oever toe. De geluiden van zijn werkzaamheden verschilden niet van de vorige dagen, maar de aard van zijn werk was totaal verschillend. De man in het bos kon nooit vermoeden wat hij aan het doen was.

Na een uur van ingespannen prutsen bevestigde Otto zich weer naar de tent. Op onberekenbare momenten keek hij om zich heen, maar de man liet zich nooit verrassen. Misschien bevestigde hij had hij zich diens aanwezigheid maar verbeterd. Maar nee, hij voelde de het, de man was dichtbij. Het was verbazend hoe hij alles uit afhangen van een onberedeneerbaar gevoel, als de een of andere primitieve nolenmens.

Otto begon nu de tent systematisch af te breken en op te rollen tot een kleine bundel die hij naar de kano droeg. En daarna spouwde hij de rugzak over de oever. Het gat in de grond had hij zo goed mogelijk gecamoufleerd. Zijn hart klopte in zijn keel, want nu zou hij ontdekken of alles overspannen verbeelding van hem was geweest of instinct, het nog niet helemaal in-

geslopen instinct van de stadsbewoner die naar de natuur terug wilde al was het maar voor korte tijd. Hij duwde de rugzak op zijn plaats in de boot en keek om, niet omdat hij de man hoorde, maar omdat hij hem verwachtte.

En daar kwam de man. Hij holde op logge en toch lichte voeten over de oever. Hij zag er massief uit in dat vest van grijs bont en met die peelsnugs op zijn baardige hoofd stak schuin naar voren vanaf een absurd gespierde nek. Zijn grote dierlijke gezicht was kalm en zag rood van besessap. Ook zijn uitgespreide linkerhand zag rood. In zijn rechterhand zwaakte hij een dunne berkeslam, waar de wortels nog aanzaten. Het was alsof de man op Otto kwam toe hollen met vertraagde dansende passen. Otto dinsde achteruit en zag elk detail van zijn belager scherp voor zich: de gesprongen kleine aderen in dat platte gezicht, de open mond met de grote gele tanden, de wijke neusvleugels. Otto's adem stokte. De man was zo groot dat zijn angelooflike snelheid er traag door leek. Tijd stond stil, leek te stollen. De man lachte. Zijn ruige gegrimnik haalde Otto uit zijn verlamming. Hij voelde heel diep onder zich zijn voeten in beweging komen.

Hij holde. Hij holde weg van zijn kano en zijn rugzak, weg van de oever in de richting van het bos, weg van de man die bijna onmiddellijk stilstond. Hij zag geen voordeel in een achtervolging alle bezittingen van de kanovaarder lagen immers al aan zijn voeten. De man schudde grinnikend zijn hoofd en liet de knuppel vallen. Hij bukte zich, duwde de kano het water in en sprong in de dansende boot. De stroming was hier heel wat kalmer dan een

uurtje ag, maar voerde hem toch snel mee. Mee naar zijn dood, wist Otto. Misschien zou het nu meteen gebeuren, misschien straks, maar lang kon het niet uithouden. Dan zou de kano dichtklappen als een zakmes, precies op de breuk in het midden, waar Otto de spanten had doorgezaagd tot op vijfde van hun dikte. De kano zou dichtslaan en de man vast klemmen als een mossel in een schaal. En de onstuimige rivier zou de rest doen. Zwermen was onmogelijk, de kano zou vollopen en zinken en de man meesloven. De sterke had het afgelegd tegen de zwakkere. Door zijn begehend had de natuurmens zijn eigen ondergang bepaald.

Otto zag de kano verdwijnen en wachtte niet. Hij klom omhoog, tegen de beboste helling op tot hij voorbij de volgende bocht kon zien. Zo niet eerder, dan toch in de bocht moest het gebeuren. Maar toen hij de top bereikte, zag hij nergens de kano meer. Niet verderop de rivier, niet dichterbij. Het moest gebeurd zijn terwijl hij aan het klimmen was in een paar minuten was de kano gezonken.

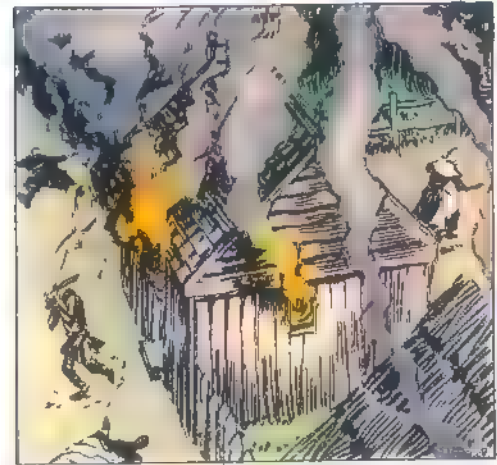
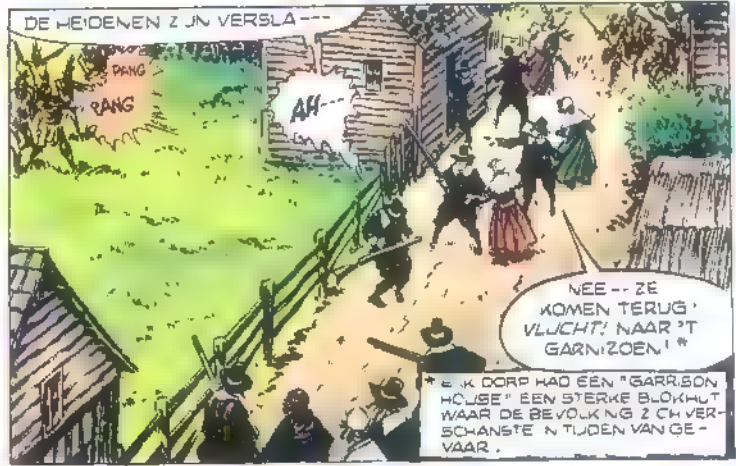
Otto zat in het zonlicht en keek uit over de rivier die zich door het woeste landschap slingerde zover zijn blik reikte. Hij voelde niets. Hij dacht niets. Onbewust plukte hij een handvol bramen van een struik vlak bij hem en stak die in zijn mond. Zijn gezicht en handen kleurden bloedrood terwijl hij met lege ogen voor zich uitstaarde.

Later zou hij omlaag klimmen om zijn spullen weer op te graven en dan de moeilijke voet tocht terug naar Serajewo beginnen. Maar nu dacht hij daar nog niet aan. Hij had gewonnen, hij had list tegenover kracht gesteld en een woest gevoel van trots was even in hem opgevlamd en weer gedood. Nu zat hij uitgeblust op de helling, de zon in zijn gezicht, en het gedachteeloos handenvol bramen.

emde

WETAMD

K SA DE
MENSEN N
TALANTON VAST
WAARSCHUWEN!

DAN'S SACCONET--NIET SCHIETEN--
HIJ IS OP VERKENNING--ALS HIJ
DENKT DAT 'T VEILIG IS, KOMEN
Z'N SOLDATEN OOK--EN DAN
LOOPT DE HELE TROEP N DE
VAL.

VLUCHTELINGEN
JIJ MIDDLEBOROUGH--
OOK VERWOEST--

K ZEG JE DAT K 'T NIET VERTROUW MOSELY ---

[illegible]

MET LANSEN EN PEKEN
EROPIN! JAAG ZE U.I.
HLN DEKKING!

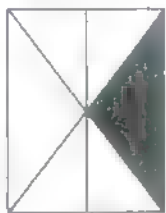
DE POWAH
IS GEWOND.

DE
POWAH?

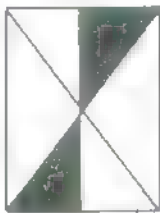
DE
POWAH
STERFT--

EEN

VIS

ITC

ERD

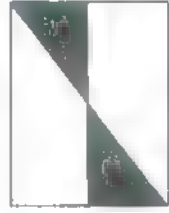
L.G

AKT

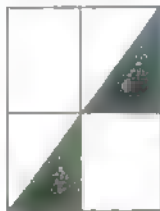
NNE

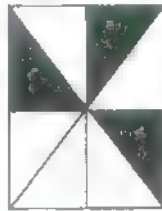
DET

DIT

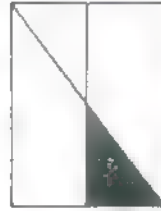
EMA

RBE

HTH

.ER

AKJ

J.N

JEJ

SEE

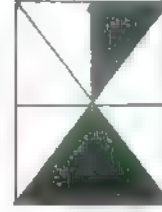
SJE

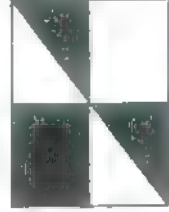
N.N

EPA

ZOB

ISSD

ETD

AMP

NIE

WIT

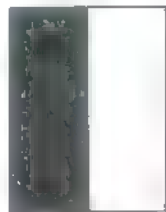
EZO

DAC

TVA

NVI

BRU

IN

UIN

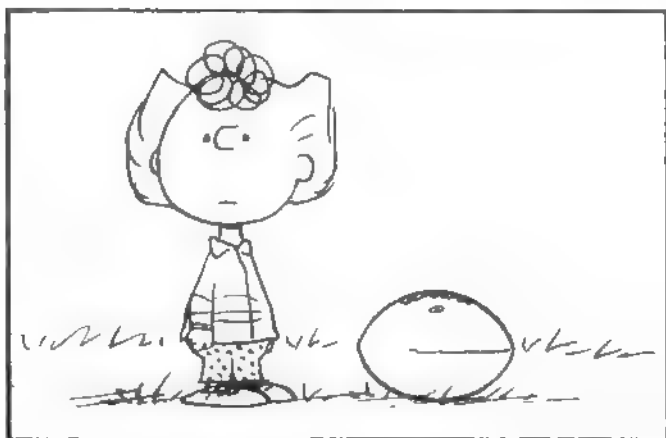
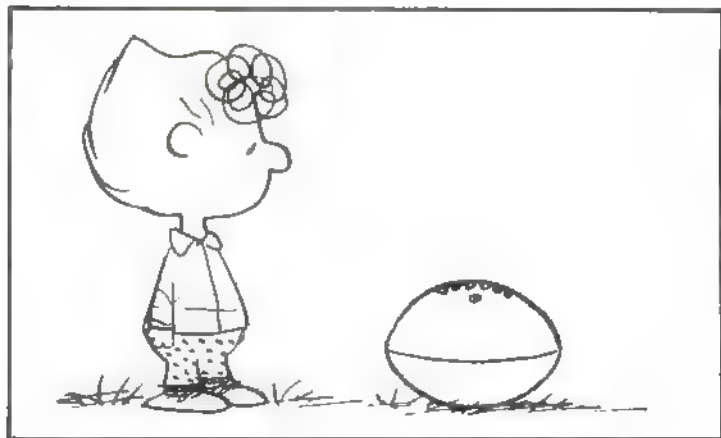
OPLOSSING VOLGENDE WEEK OP PAGINA 3

BEGIN BIJ 'T TEKENINGETJE LINKS BOVENIN. MET DE LETTERS; EEN. EEN VAN DE ANDERE FIGUURTJES IS HET NEGATIEF VAN DAT PLAATJE EEN; NAMELIJK HET PRENTJE MET DE LETTERS; WIT. ZO BEGINT ONZE LIME-RICK DEZE WEEK. ZOEK BIJ ELK TEKENINGETJE DE TEGENVOETER, HET NEGATIEF OP, DAT IS DE METHODE. ECHT HEEL EENVOUDIG HOOR

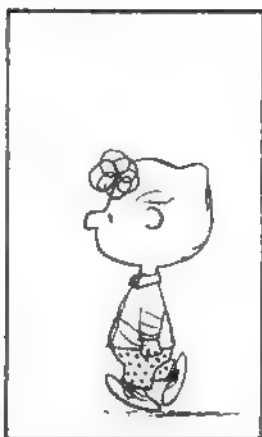
IDEË JAN
MEULENDIJKS
SAMENSTEL-
LING ROB
KLASEN

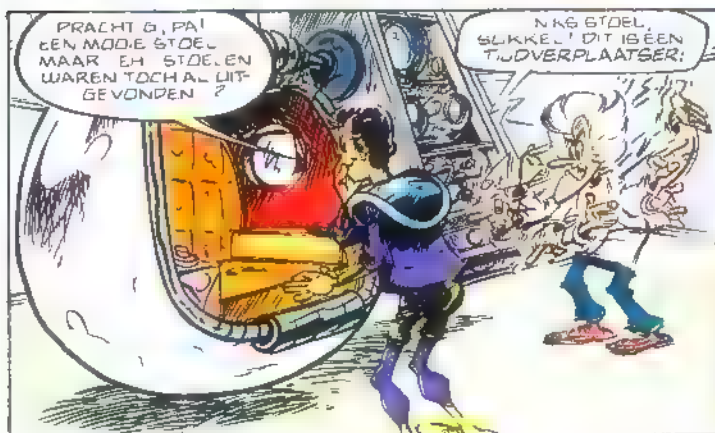
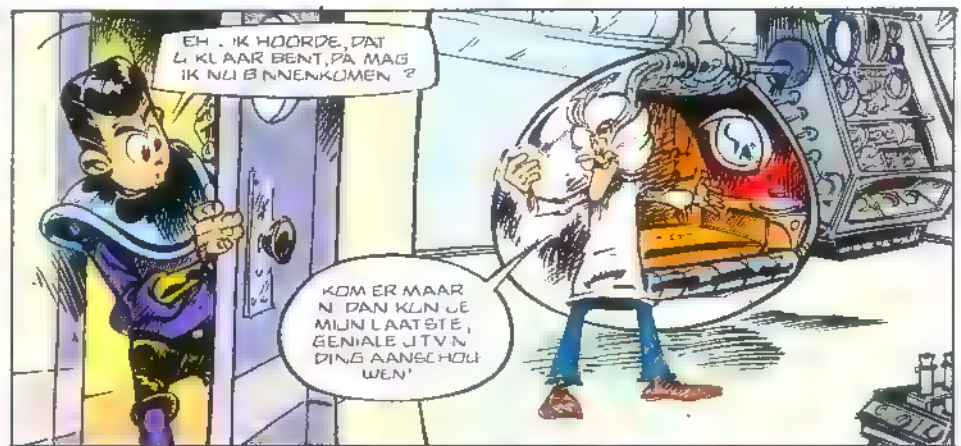
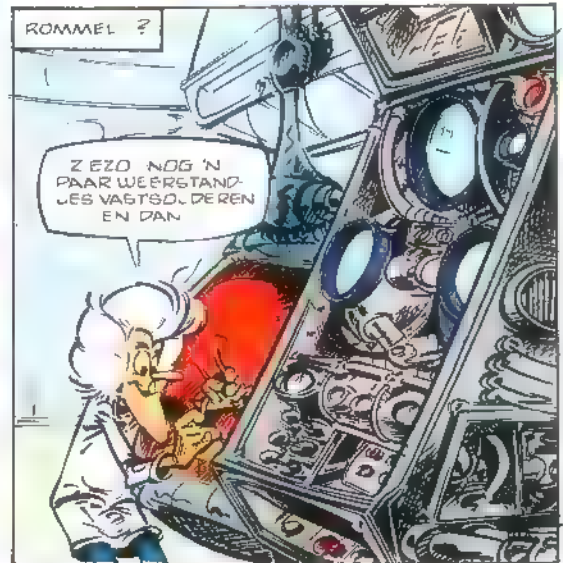
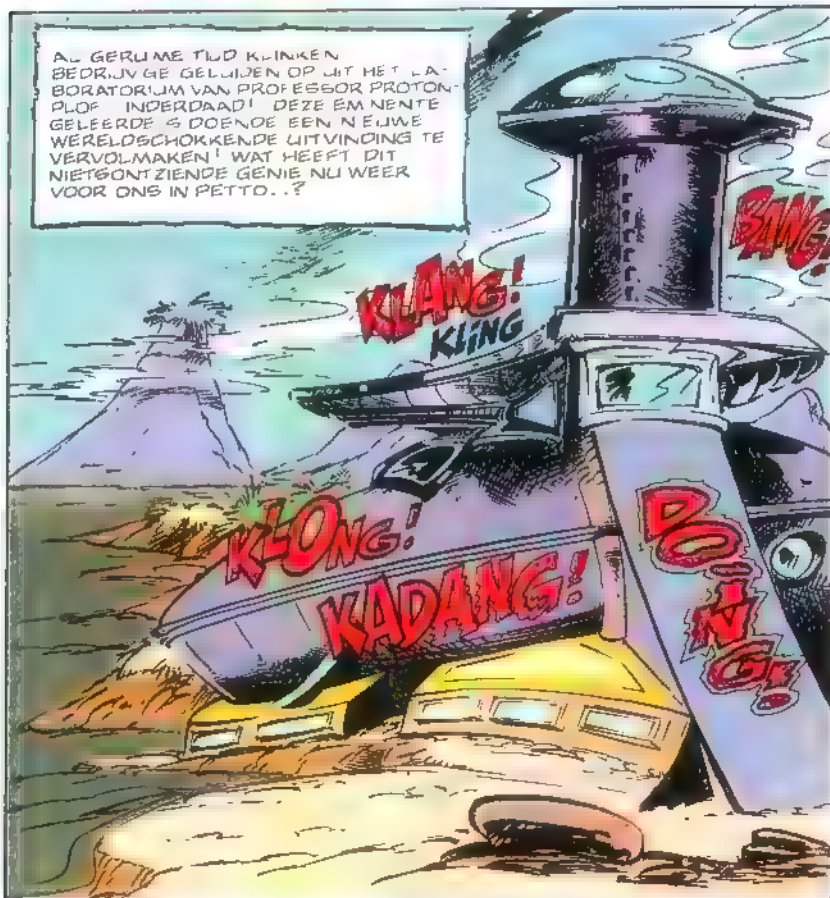

U.P. 1972

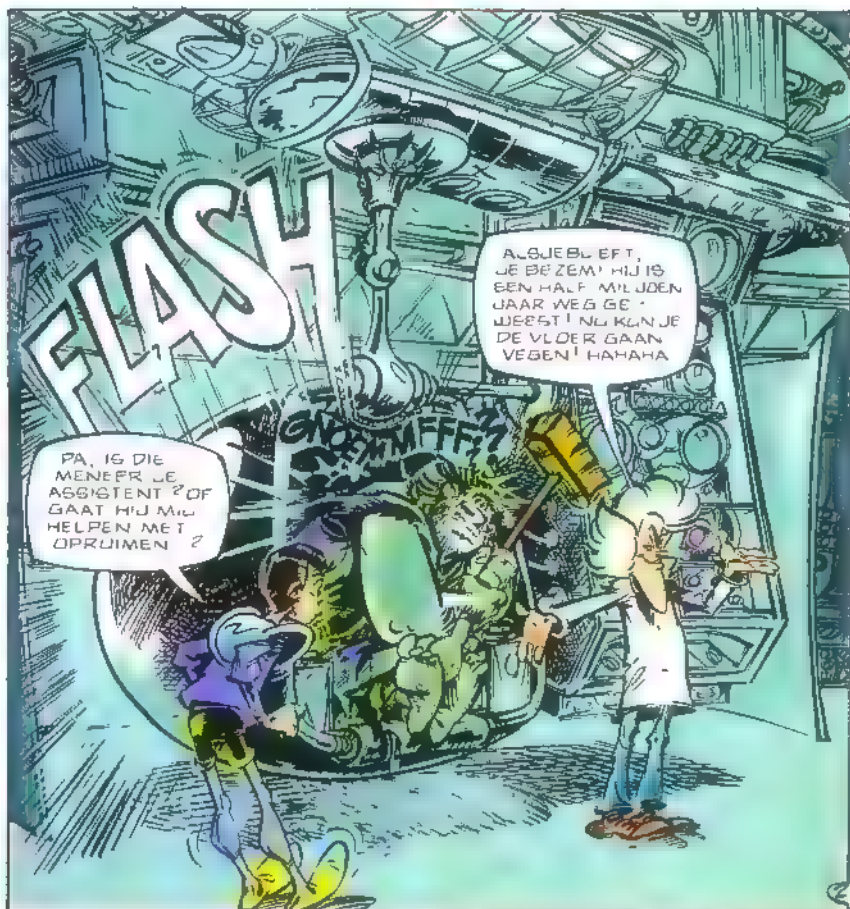
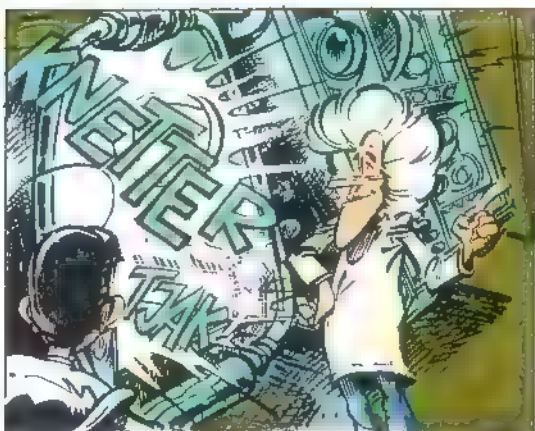
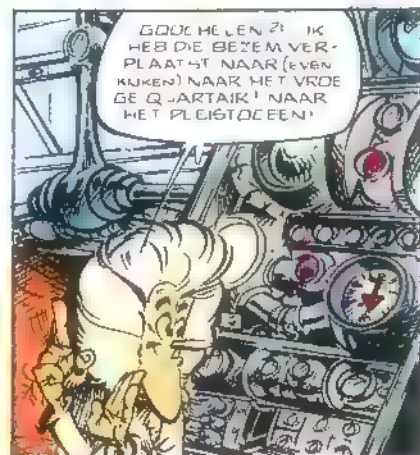
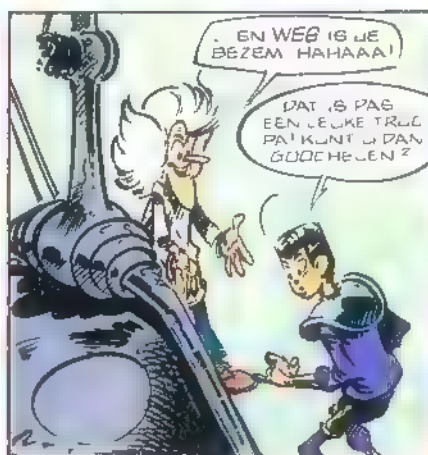

BLOOK

CORTO MALTESE

DE "DREAMING BOY", HET SCHIP VAN TRISTAN BANTAM, ZET KOERS NAAR SAN SALVADOR IN BAHIA. DE ENGELSE JONGEN HEEFT GEHEIMZINNIGE DOCUMENTEN BIJ ZICH, DIE ZIJN VADER HEM HEEFT NAGELATEN. ZE HOREN BIJ PAPEREN DIE ZIJN HALFZIJSTER IN HAAR BEZIT HEEFT. DE DOCUMENTEN VORMEN DE SLEUTEL TOT DE OPHELDERING VAN EEN BEPAALD MYSTERIE...

WAT BEN JE STIL, TRISTAN... VERTEL ME EENS WAAR JE OP ZIT TE BROEDEN?

IK WEET NIET... IK DACHT AAN DIE ZUSTER VAN ME, DIE IK HELEMAAL NIET KEN EN DIE ME OP ZO'N GRIEZELIGE MANIER VAN DIE VREEMDE BOODSCHAPPEN STUURT... DAT MAAKT ME BANG..

JE VADER ZAL TOCH WEL EENS MET JE OVER HAAR GESPROKEN HEBBEN?

NIET VEEL WANNEER IK IETS VAN HEM TE WETEN WILDE KOMEN, DEED HIJ ALTIJD HEEL VAAG. MAAR HIJ HEEFT VAST VEEL VAN HAAR GEHOUDEN, WANT TOEN HIJ STIERF WAREN ZIJN LAATSTE WOORDEN VOOR MORGANA. IK VRAAG ME AF HOE ZE ME ONTVANGEN ZAL...

DAT ZAL ZIJ ZICH OP DIT MOMENT OOK WEL AF ZITTEN VRAGEN.

DAT ZAL DAN WEL.. MAAR MENEER MALTESE, WEET U WAT IK NOU ZO GEK VIND EN HELEMAAL NIET BEGRIP?... DAT MIJN ZUSTER TUSSEN DIE RARE AFRO-AMERIKAANSE TOVENAARS WIL LEVEN.

TJA.. WAT MOET IK DAAR NU VAN ZEGGEN, TRISTAN... JE VERGEET MISSCHIEN DAT ZE DAAR IS OPGEVOED... IN EEN DEEL VAN DE WERELD DAT TOTAAL VERSCHILT VAN JOUW STIJVE, CONVENTIONELE EN KLEINZIELIGE ENGELAND DAT DE TIJD DOORBRENGT MET THEE-DRINKEN EN DE WENKBRAUWEN OPTREKKEN

WIJZE WOORDEN! TRISTAN, CORTO HEEFT GEJUK, MAAR HIJ GENERALISEERT WEL ERG. ER IS EEN DEEL VAN ENGELAND DAT WEL DEGELIJK SPRINGLEVEND IS, MAAR DAT KENT HIJ MISSCHIEN NIET.

EN DAN IS ER BOVENDIEN NOG EEN BUITENGEWOON MERKWAARDIG ENGELAND, MAAR DAAR WILDE IK HET NU NIET OVER HEBBEN... TERWIJL IK DE AANTEKENINGEN VAN JE VADER DOORNAM, BEN IK OPMERKELIJKE DINGEN TEGENGEGEKOMEN! VOOR SOMMIGEN ZULLEN HET NIET MEER DAN HYPOTHESEN ZIJN, MAAR VOOR MIJ ZIJN HET WEL DEGELIJK WAARHEDEN.

ZO ZEI MIJN VADER HET OOK, PROFESSOR. HIJ ZEI DAT DE WETENSCHAP BEZIG IS MET EEN NIEUWE METHODENLEER: DE GESCHIEDENIS VAN DE MENS ZOU VEEL GEHEIMZINIGER ZIJN DAN MEN VROEGER DACHT.

PRECIES! DE THEORIEËN OVER DE BEWEGINGEN VAN DE AARDKORST, DE CATASTROFEN DIE CONTINENTEN TEISTERDEN, DRAMATISCHE INSTORTINGEN VAN HELE RIJKEN...

. ZOALS ATLANTIS OF MU, VER-
WEES MEN NAAR HET RIJK DER
FABELEN, SPROOKJES... MAAR ZE
BLIJKEN NOG STEEDS ASPECTEN
IN TE HOUDEN DIE HEEL GOED MO-
GELIJK ZIJN. ZOLANG MEN NOG
NIETS MET ZEKERHEID WEEET,
IS ALLES
MOGELIJK...

WAT KUNNEN
JULLIE TOCH GOED
ZWETSEN!

WAAROM BEN JE TOCH NIET WAT PRAKTISCHER, STEINER? MAAK EENS WAT AANTEKENINGEN OVER DE REIS, DIE KAN JE LATER VAST WEL ERGENS VERKOPEN.

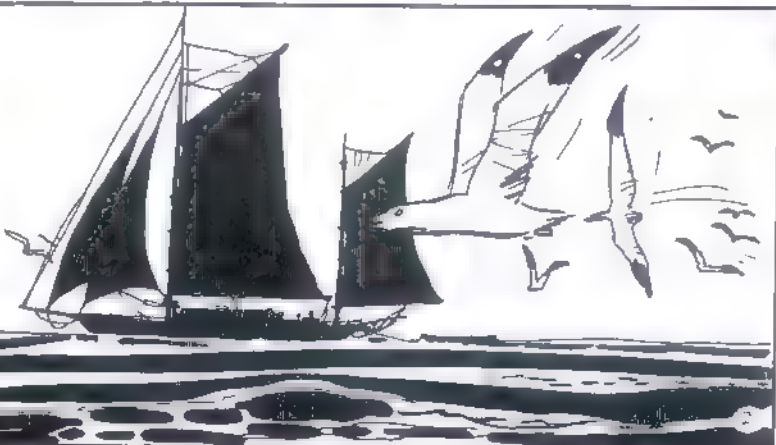
AANTEKENINGEN?

JA, AANTEKENINGEN. EEN REISJOURNAAL. DAT IS TENMINSTE NUTTIG, WANT DAT BRENGT LATER GELD OP.

GEEN GEK IDEE, MAAR WAAROM SCHRIJFT U ZOIETS ZELF NIET, MENEER MALTESE? U HEEFT NOU NIET BEPAALD EEN ALLEDAGS LEVEN.

KIJK EENS, TRISTAN, ALS IK ZOU GAAN SCHRIJVEN, AANGENOMEN DAT IK HET ZOU KUNNEN, DAN ZOU IK OP EEN GEGEVEN MOMENT DE FEITEN EN DE KARAKTERS VAN DE MENSEN DIE IK GEKEND HEB, GAAN VERDORAAIEN. LAAT IK ER DUS MAAR NIET AAN BEGINNEN.

WOLSELEY

1912

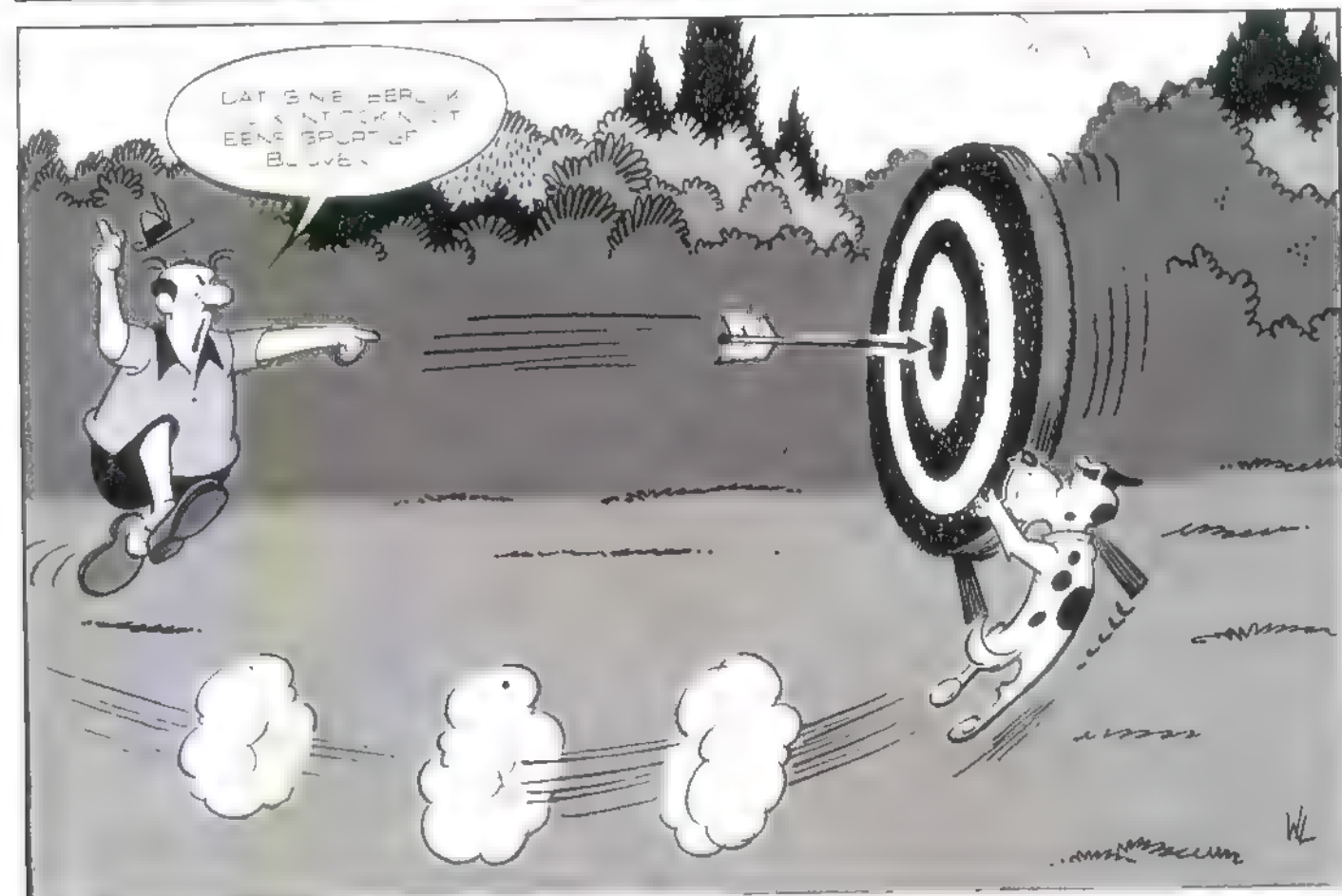
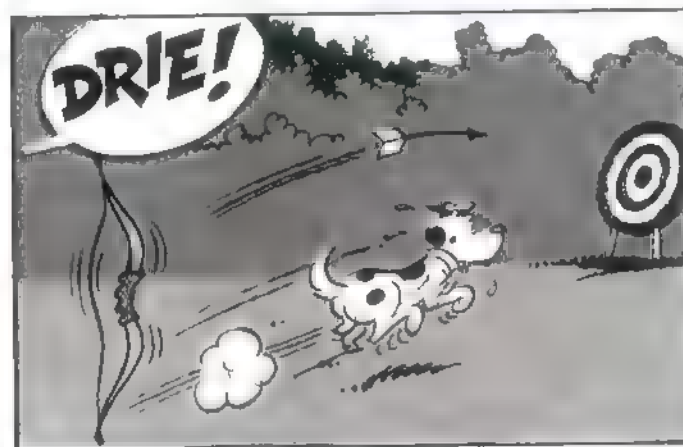
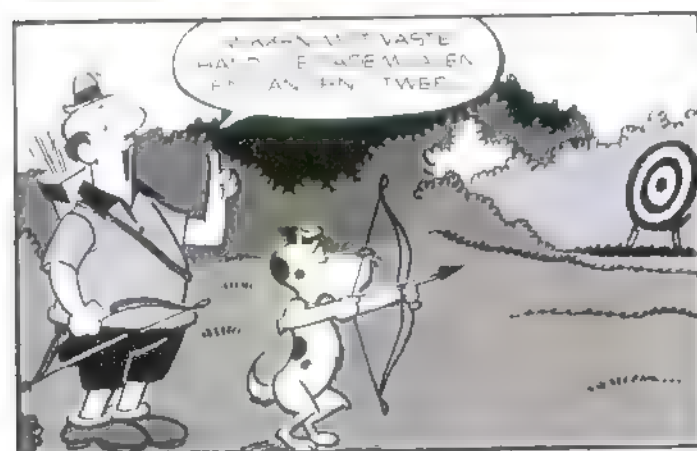

rep
uithaler

engelbert

TEKENINGEN EN TEKST
WILLY LOHMANN

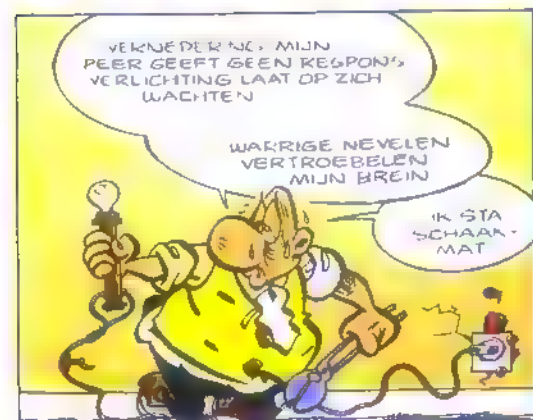
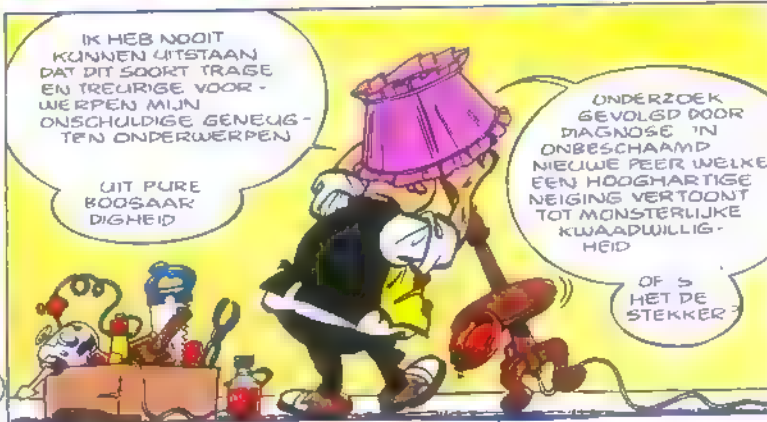
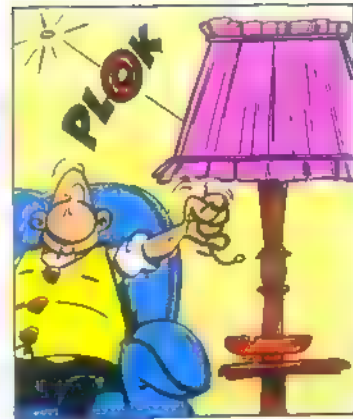
GENANTE VERTONING.

...VOOR ZO'N STRAALJAGER-PILOOT

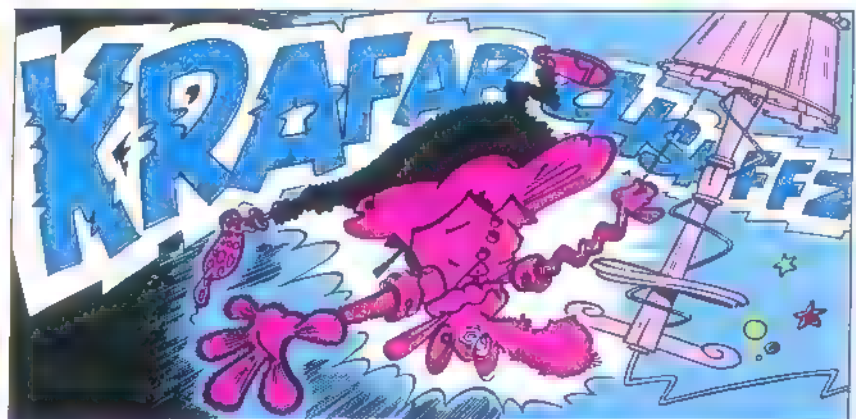
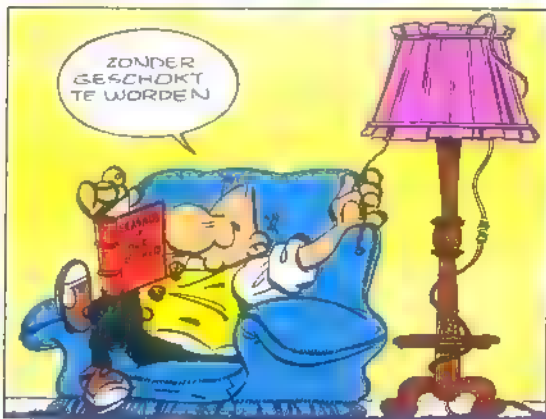
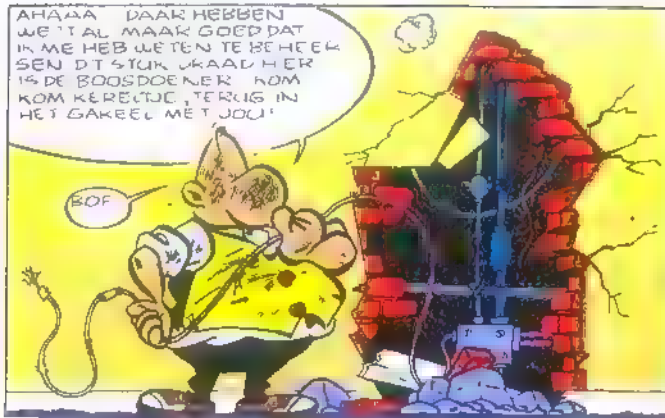

OLIVIER BLUNDER

Dargard SA 197

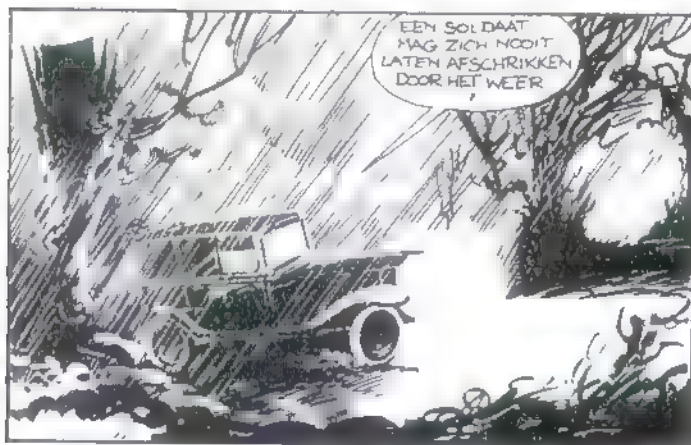

KRAAIENHOVE

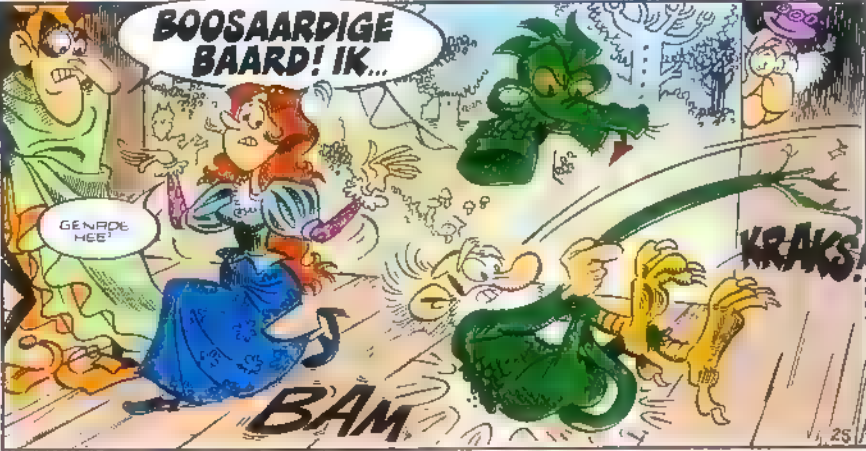
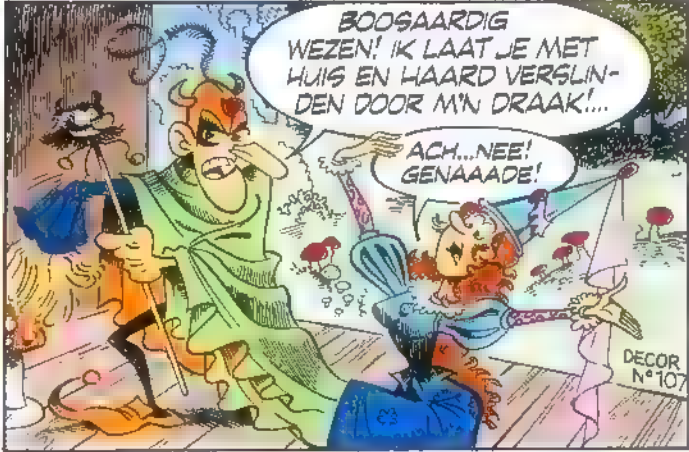
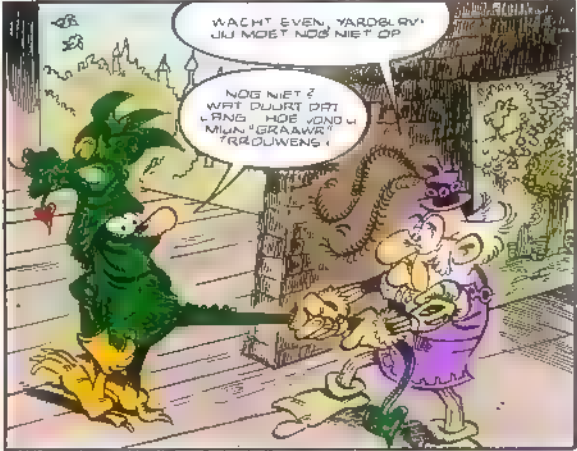
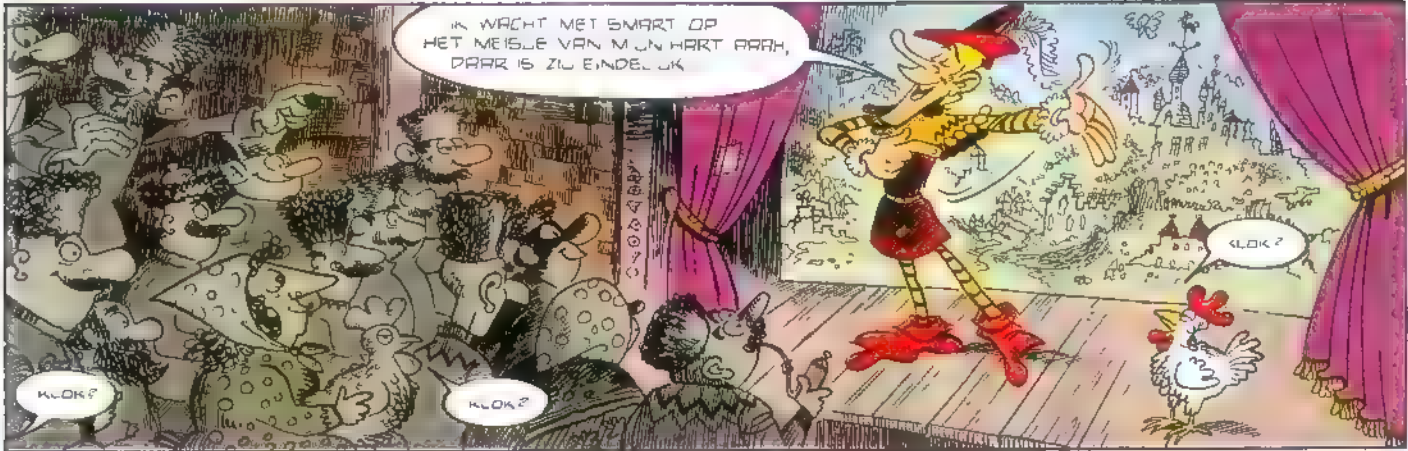

KONING YAROSLAV

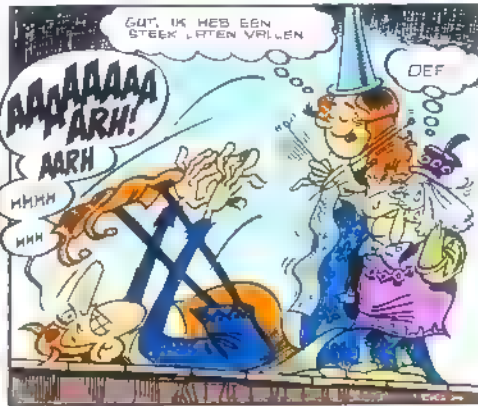
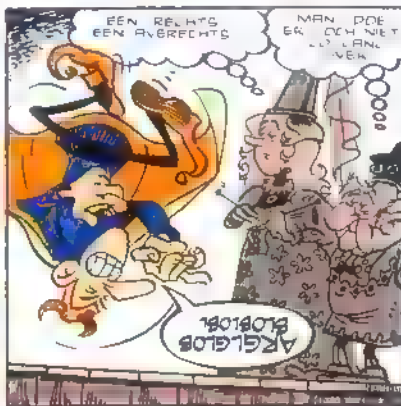

het lompentheater

HET STUK LOOPT AF ZOALS GOEDE TONEELSTUKKEN ALTIED N-
DIGEN NA EEN LANG EN SMARTELIJK LIJDEN BLAAST DE KWAAD

HAARDIGE VERRADER DE LAATSTE ADEM LIT DE TOESCHOUWERS
ZIJN ENORM OPGETOGEN

Vormgeving: Ger van Wulften
Foto's: Gysbert Hanekroot
Tekst: Jan de Rooij

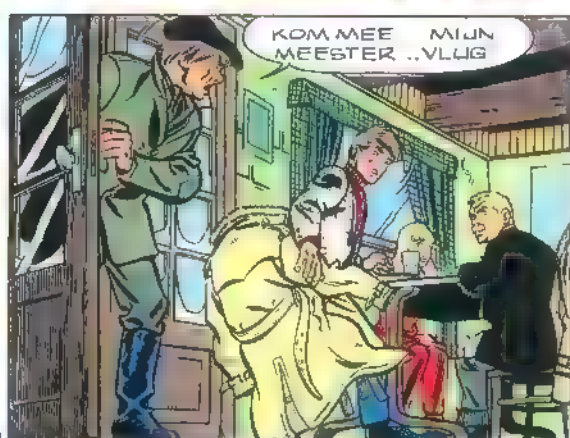
Een paar maanden lang mochten we ze binnen onze landsgrenzen herbergen. Het fameuze gezelschap strandjongens uit Amerika, The Beach Boys. Geïnspireerd door de rust van ons wijde landschap namen ze onder de bezielende leiding van de broers Brian en Carl Wilson een nieuwe elpee op. De twintigste, als we goed geteld hebben. Er valt weinig in te brengen tegen de bewering dat The Beach Boys de beste vocale rockgroep ter wereld is. De vrolijke surfmuziek waarmee ze in het begin van de jaren zestig zo'n succes hadden (muziek die na het surfen, dat is met een plank over de golven glijden, in de open lucht geconsumeerd diende te worden) hebben ze de laatste jaren volledig aan de kant gezet. De formule van ongecompliceerd stampwerk, simpel gezongen en afgewisseld met sentimentele close-harmony-hoogtandjes werd vanaf 1966 niet langer gehanteerd. The Beach Boys gingen toen terug naar de natuur. Op een elpee als Wild Honey, een schijf met een zeer ontspannen karakter, stond muziek over blozende boerenjongens die zich met natuurhoning in leven houden. Het knappe vocale werk dat de eerste langspeelplaten kenmerkte, bleef op deze elpee gehandhaafd maar het geluidstapje werd naar het voorbeeld van producer Phil Spector complexer. Vooral Brian Wilson zette zijn stempel op de groep. De bewering dat een genie maar een stap van krankzinnigheid verwijderd is, lijkt zo nu en dan gegrond voor Wilson's excentrieke gedrag. Eén van de meest beruchte episodes in Brian Wilson's bestaan betreft de Fire-Music Suite, een onderdeel van een uit vier delen bestaande compositie met de naam The Elements. De muziek werd door de paar mensen die het gehoord hebben geprezen als een meesterwerk van beeldende creativiteit met brullende, door de wind opgejaagde vlammen, omlaag vallend brandend hout, jankende sirenes en zwetende brandweerlieden, tot een climax opgevoerd en later wegzakkend met nog een klap van een

omvallende muur en ver weg het geluid van wegnijdende brandweerauto's. Jammergenoeg zal het publek dit muzikale klankbeeld nooit horen omdat Brian ervan overtuigd was dat het regelmatig uitbreken van branden in zijn woonplaats iets met zijn compositie te maken had. Brian is nogal instabiel geweest. Hij werd gemakkelijk beïnvloed door dingen van buiten af, kritiek, businessbetrokkenheid (Brother Records, een onafhankelijk platenlabel opgericht lang voordat de Beatles Apple startten, was een obsessie voor hem) en familieproblemen troffen hem altijd diep. Momenteel gaat het volgens Beach Boy Mike Love erg goed met Brian, Mike Love: „Vooral voor onze laatste elpee Carl & The Passions-So Tough heeft hij weer een aantal uitstekende nummers geschreven. Nog steeds is-ie de basis van onze muziek. Wel moet ik zeggen dat hij zich wat minder met het produceren bezighoudt. Dat heeft Carl bijna helemaal van hem overgenomen. En dat gaat hem prima af. Op het ogenblik zijn we druk bezig met de definitieve line-up te zoeken omdat Bruce Johnston niet meer meedoet. Moeilijkheden genoeg dus. Momenteel doen Carl Wilson, Al Jardine en ik wat we altijd al deden. Verder hebben we Ricky Fataar en Blondie Chaplin, jongens van de formatie Flame, permanent in de groep, op drums en gitaar. Met die twee zijn we ontzettend gelukkig. De mogelijkheden zijn nu oneindig veel groter geworden, vooral compositorisch. Ricky is trouwens de beste drummer die ik ooit heb zien en horen spelen. Hoe onze nieuwe langspeler gaat heten? Geen idee. Er bestaan overigens plannen om het legendarische Smile-album alsnog uit te brengen. De master-tapes hiervan waren al vernietigd, maar er is nog een kopie aanwezig waar de plaat waarschijnlijk van geperst zal worden.“ Het is dus voorlopig nog behelpen geblazen met de Carl & The Passions-elpee. Een bijzonder knappe plaat verpakt in een wondermooie hoes. De schijf opent met het fraaie You Need A Mess Of Help To Stand Alone, weer een hoogtepunt van technisch vernuft van Brian Wilson. Verder zijn erg fraai Make It Good en Cuddle Up, ingetogen werkstukjes van Dennis Wilson met Mantovani-achtige invloeden. Twee supergevoelige nummers. Aanschaffen die plaat. Nu kan het nog

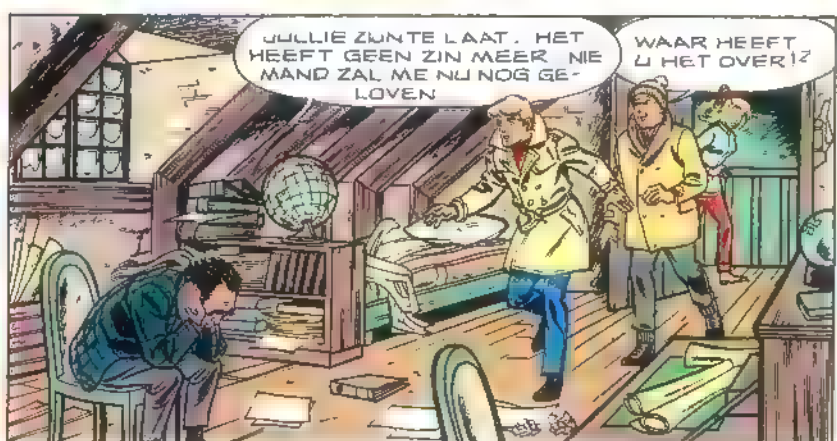
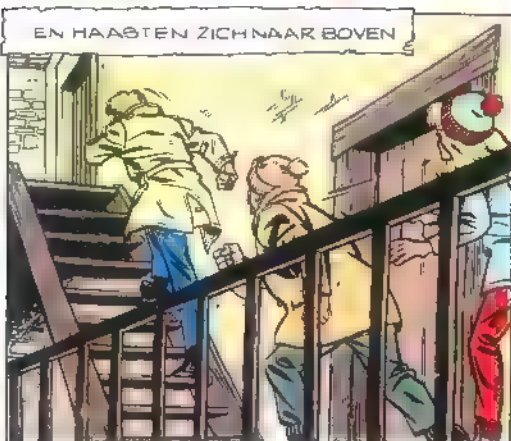
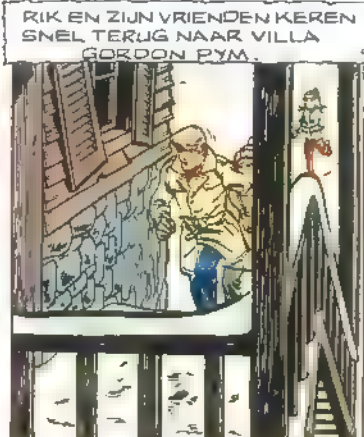
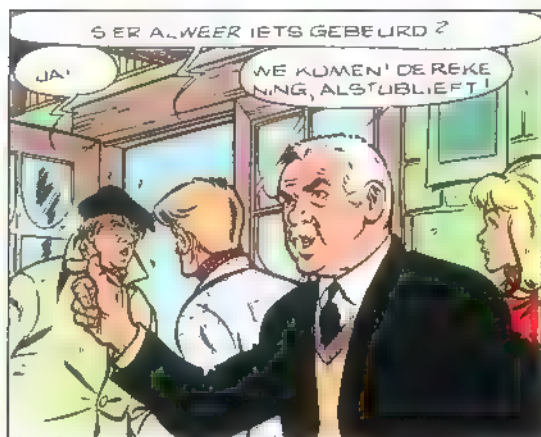
THE BEACH BOYS

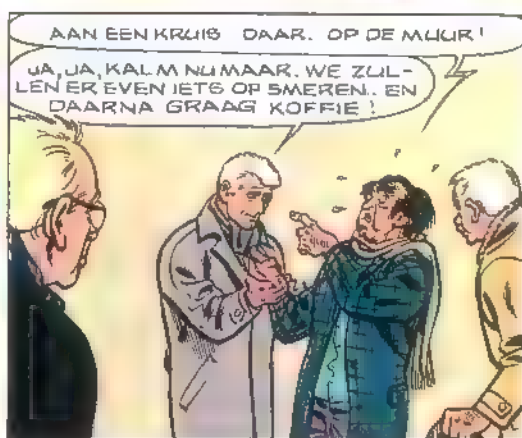
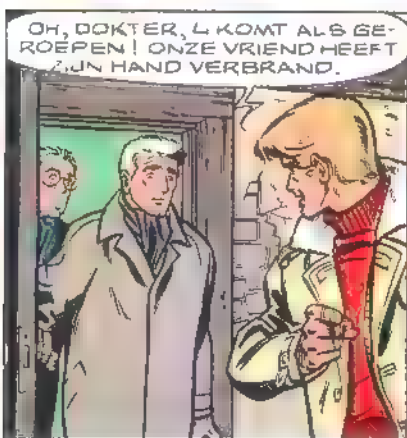
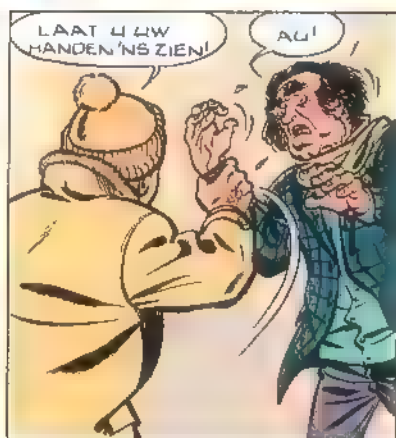
RIK RINGERS

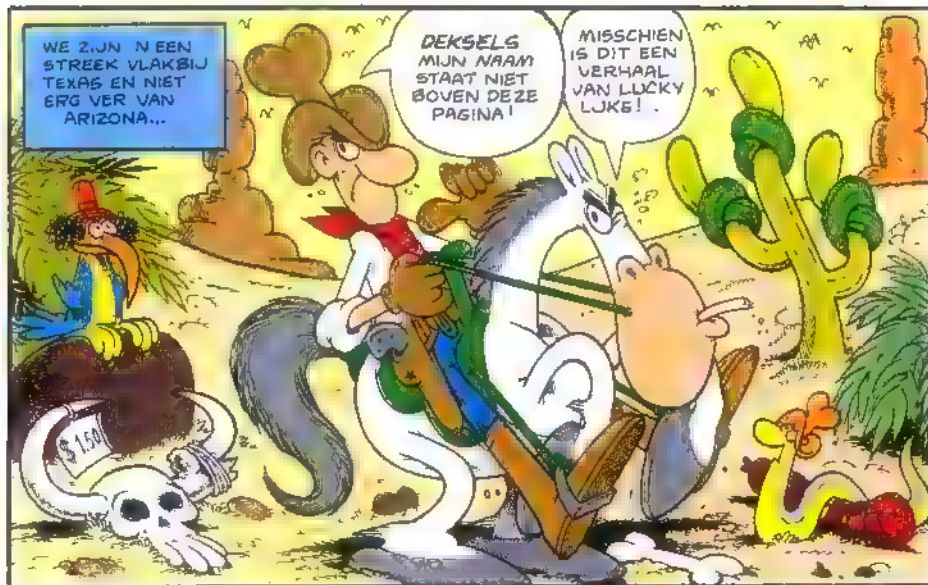

Ed Lombard 1972

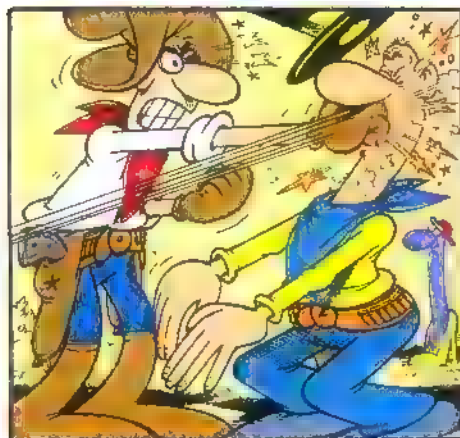
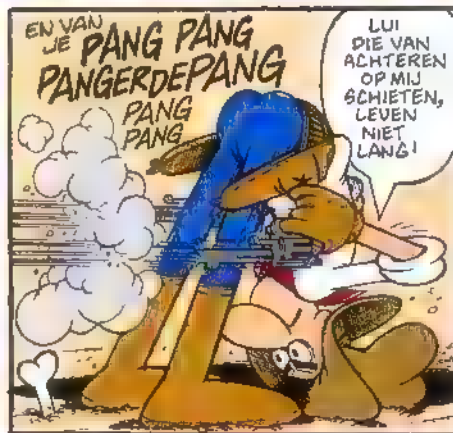
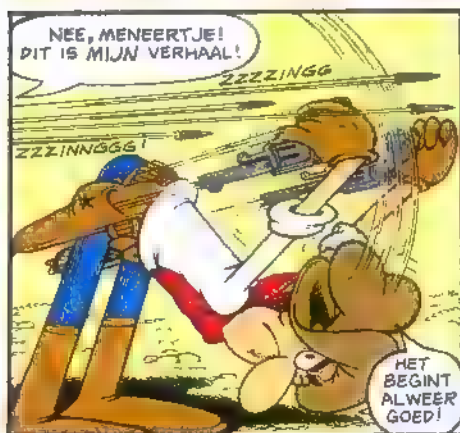

WORDT VERVOLGD

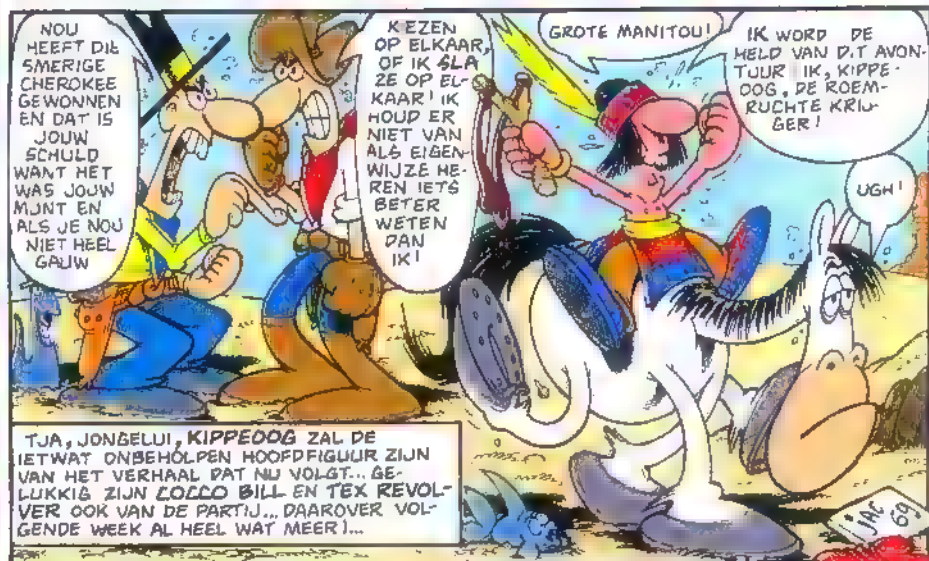
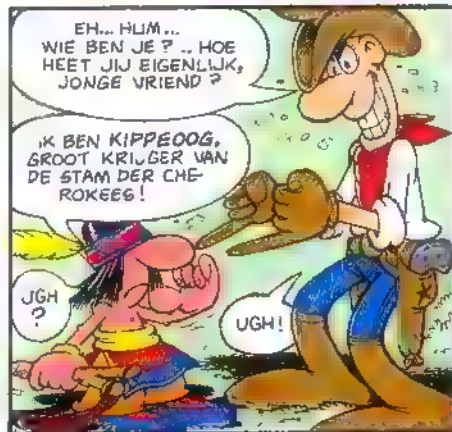

NEE, HOOR! DE MOEILIKHEID IS DAT WE, VÓÓR HET AVONTUUR ECHT BEGINT, EERST EEN PAAR ANDERE DINGEN MOETEN VERTELLEN. LOJA MIJN NAAM STAAT HIER IN ELK GEVAL WEL BOVEN.

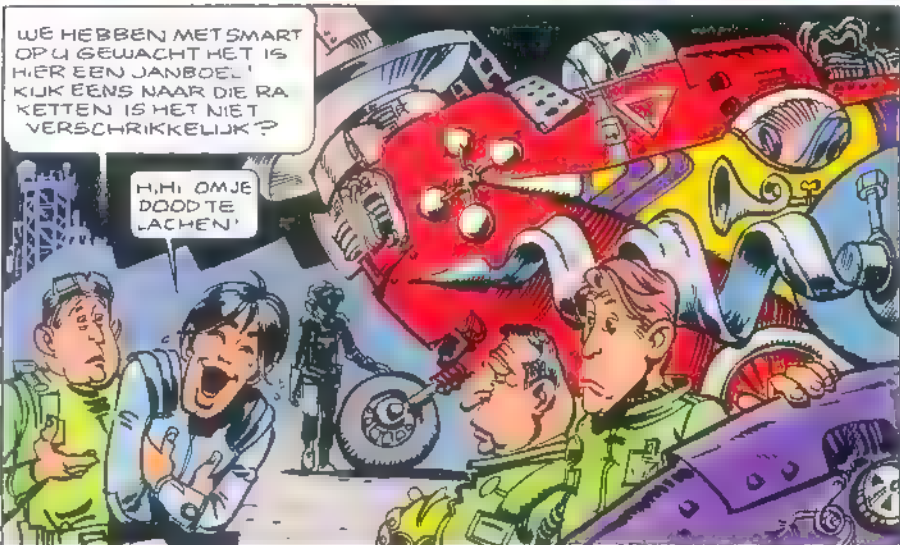

TJA, JONGELUI, KIPPEOOG ZAL DE IETWAT ONBEHOLPEN HOOPFIGUUR ZIJN VAN HET VERHAAL DAT NU VOLGT... GE- LUKKIG ZIJN LOCCO BILL EN TEX REVOL- VER OOK VAN DE PARTIJ... DAAROVER VOL- GENDE WEEK AL HEEL WAT MEER!

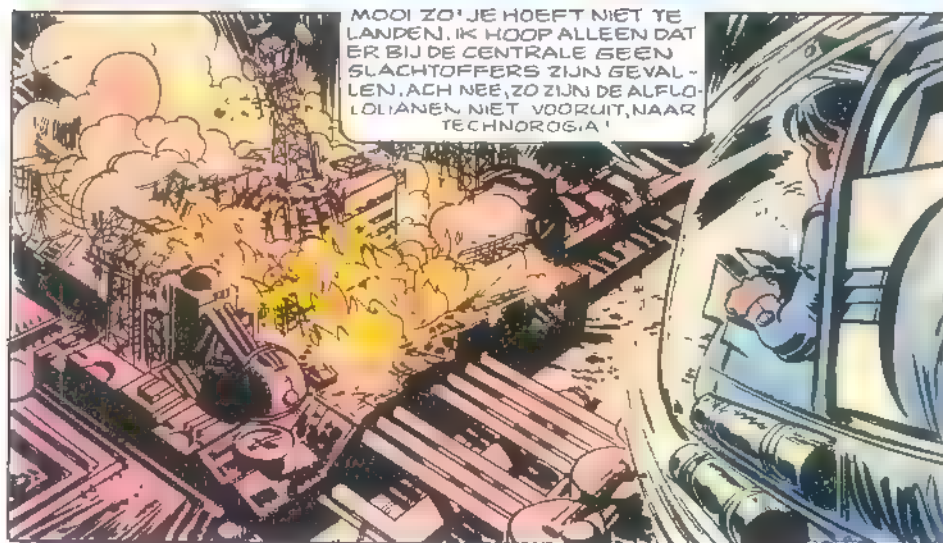
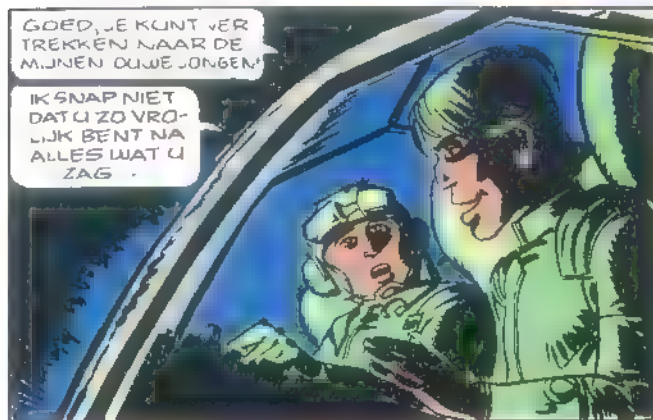

RAVIAN

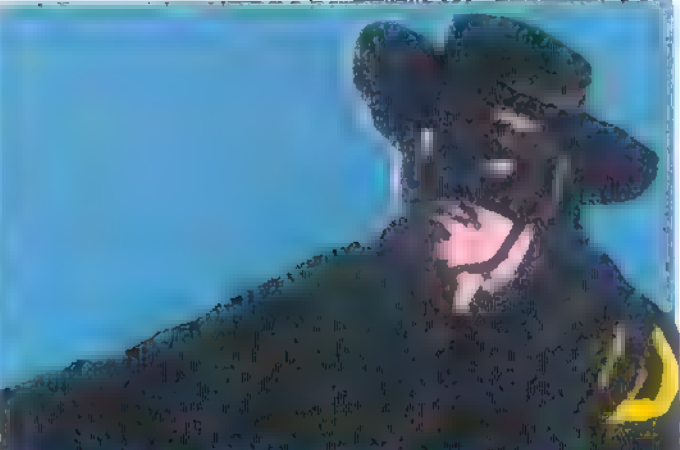
EEN PAAR DAGEN LATER... IN HET HOOFDKWARTIER VAN RAVIAN.

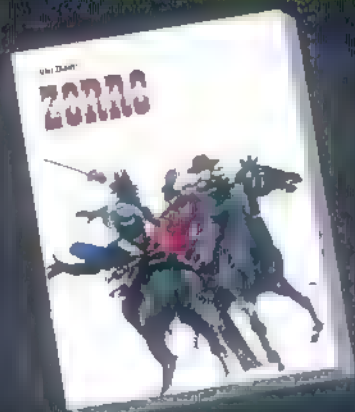

ZORRO

pakt je...!

Zorro is er weer.
 Te vuur en te zwaard, te voet
 en te paard.
 Zeg Zorro en iedereen siddert.
 Lees die machtige
 Zorro-avonturen, bekend uit
 Pep en van de televisie!
 NU... in een keigoed stripboek
 vol met Zorro-nachtmerries
 in prachtige kleuren.

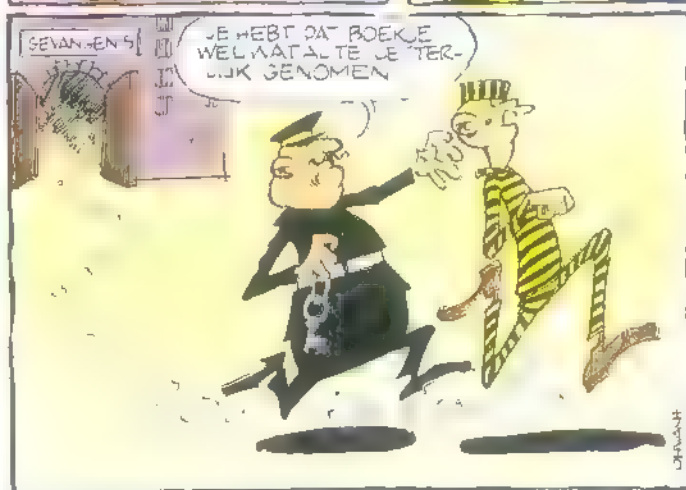
PAK JIJ ZORRO...

prijs
3,65
 abonnees
2,95

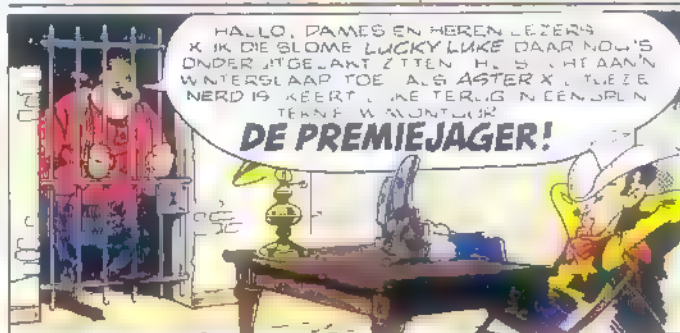
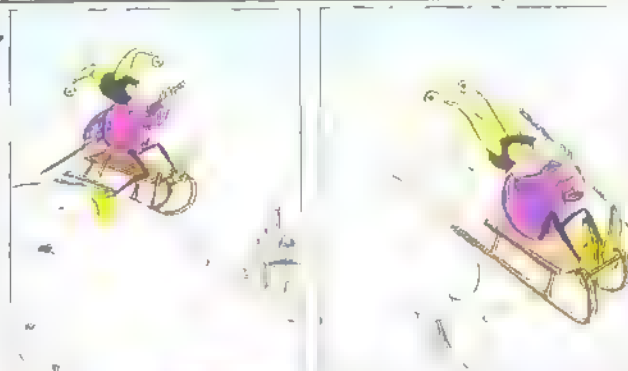
...
 tijdschrifthandel. Ook te bestellen per
 briefkaart: GP, Postbus 497, Amsterdam.
 Vermeld duidelijk gewenste boektitel!

voortuluchtig door Arno Haasler

hop

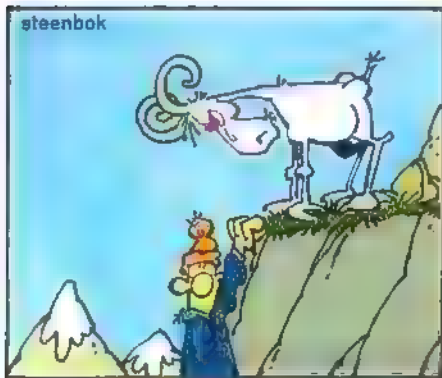
door Frank Bjørn Jensen

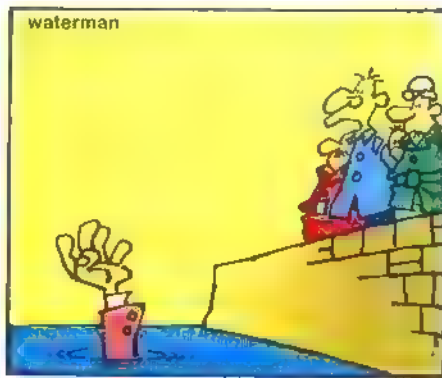

wichel wachel

door Peter de Smet

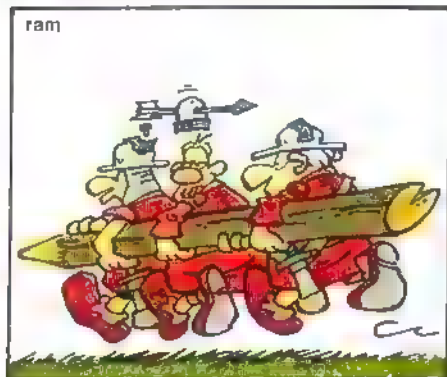
steenbok
De wereld gaat aan vijf ten onder, zo ook jij, Zwogen en ploeteren, maar waarvoor? Hoewel, voor een mooi rond bedrag geven wij je de zekerheid van een jaar Pep, maar dat is dan ook een enige houvast.

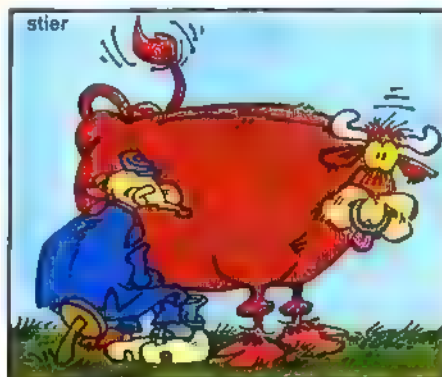
waterman
Je hebt de naam aardig te zijn, maar daar zien wij geen enkele reden toe. Luister wat meer naar verstandige mensen, zoals onze wederverkoper, die weer een nieuw abonnement aan je kwijt moet.

vissen
Geen woorden maar daden. Dat ben je ten voeten uit. We verbazen ons nog waar je de energie vandaan hebt gehaald om je op Pep te abonneren. Pas deze maand op voor lange tenen, die van jezelf natuurlijk.

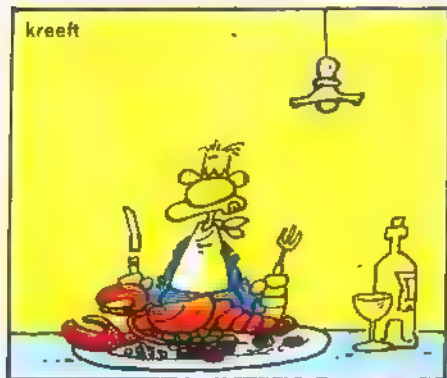
ram
Je doordrijven, gaat je behoorlijk wat winds eren wegen. Het komt uit dat je het abonnementsgeld voor Pep, dat je van je vader hebt gekregen, voor heel wat minder serieuze lectuur hebt uitgegeven.

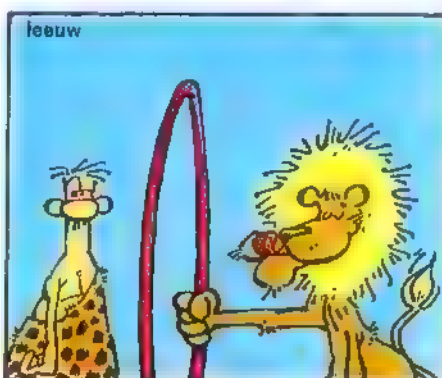
stier
Je hebt je centen mooi in je zak weten te houden met de feestdagen. Kom dan nu maar eens over de brug en betaal je abonnementsgeld. En niet zo mondjesmaat per kwartaal, maar voor een heel jaar meens.

tweelingen
Er gaat iets moois stuk, deze maand. Of het de roze vaas in de salon is, of jouw band met Pep, dat verklappen we niet. Maar lijmen is er niet meer bij. Betaal je abonnementsgeld dus maar heel vug.

kreeft
Voorlopig kom je niet uit je problemen, ze zullen alleen nog maar groter worden. Voordat je helemaal niet meer weet waar je je geld heen moet brengen, maak het dan over op de bekende g roeken ng.

leeuw
Je denkt zeker dat je het wel maakt, hé? Nou vergeet het maar! Dat plannetje van jou om op de PEP-redactie de macht over te nemen, gaat mooi niet door. Betaal nu maar gewoon, dan doe je al gek genoeg.

maagd
Niemand vindt je aardig. Maak je geen zorgen, dat zal wel altijd zo blijven ook. Bij ons ligt dat iets anders, zo lang je je abonnementsgeld maar regelmatig blijft overmaken. Kans op maagdstoornissen.

weegschaal
Die kunstjes om je evenwicht te bewaren, zullen niet baten. Vroeg of laat loop je stuk. En denk maar niet dat je je er dan zo gemakkelijk uit zal kletsen. Onze boekhouder is niet op zijn achterhoofd gevallen.

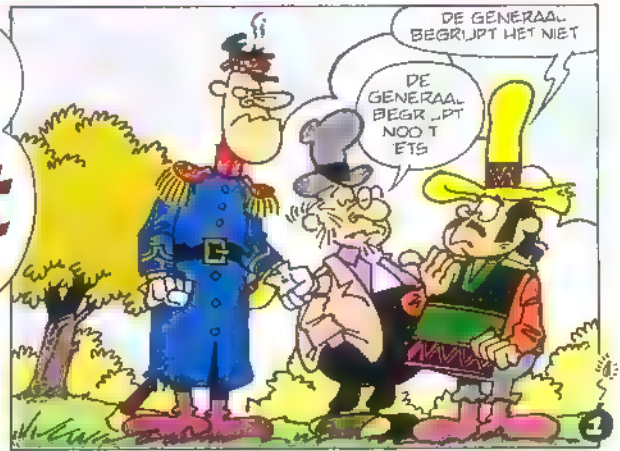
schorpioen
Het ondoordringelijke klep, ja, dat kennen we. Voorlopig wil je nergens voor deugen en dat is maar goed ook. Er is a ellende genoeg in de wereld, zoals ons overzicht schorpioen-debiteuren. Pas op hoor!

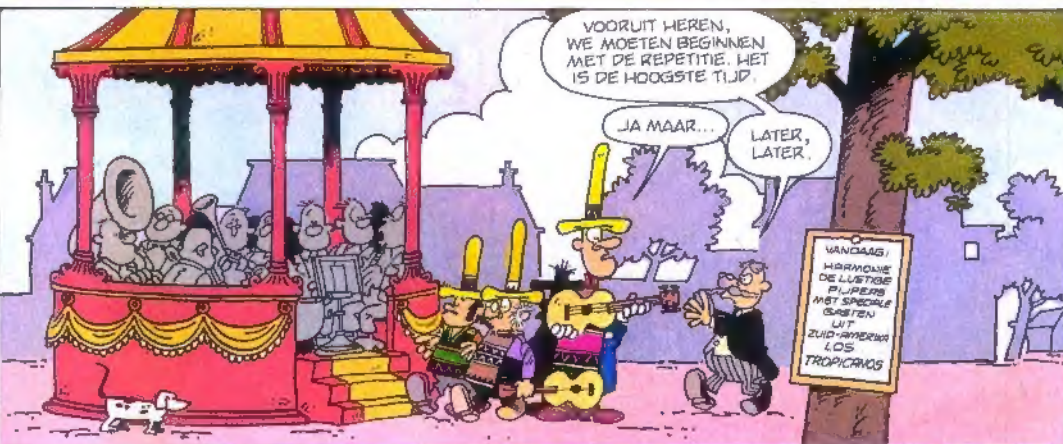
boogschutter
Door je onuitstaanbaar gedrag verlies je deze maand nog je laatste vrienden. Nu kan je dan eindelijk de baas spelen, over je zelf. Als je nu onmiddellijk begint te taai, zullen we het nog een jaartje met je aanzien.

DE GENERAAL

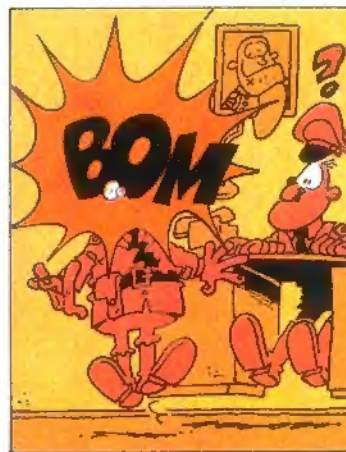
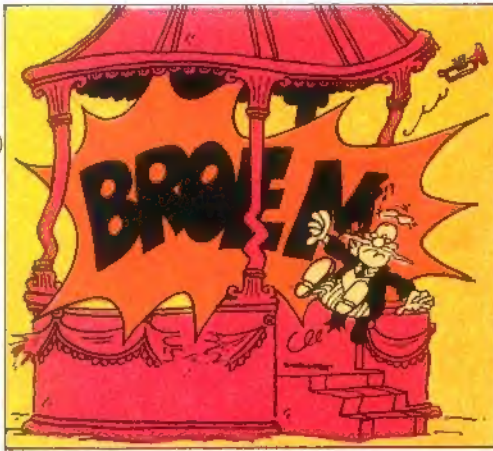

DE GENERAAL

OKFS — Opera Mundi

